

**Muhtar Kent TAC '71
ile çok özel:**

**Mezuniyet günü,
ileriye bakma
günüdür**

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

**TAC'nin
130. yılında
mezuniyet
coşkusu**

Ali Cerrahoğlu TAC'78
**Bu yılın tuğla
bursiyerleri seçildi**

Halim Turhan TAC '85
**TAC kültüründe okuduğum için
kendimi çok şanslı hissediyorum**

[f /bombalaki](#)

[i /tarsusamerikan](#)

[t /tacalumni](#)

TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Ali Cerrahoğlu

Başkan Yardımcısı

Kemal Tarım

Sayman

A. Razamazan Dincer

Genel Sekreter

Tamer Büyükyılmaz

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak

Ulaş Bayraktar

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Taha Berk Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus- Mersin

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar
Derneği tarafından
3 ayda bir yayımlanır.*

İçindekiler

ÇAĞDAŞ VE KALİTELİ EĞİTİM HER ÇOCUĞUN HAKKI	4
MUHTAR KENT '71 ABİMİZ TAC MEZUNİYET TÖRENİNE KATILDI	6
MUTLU HABERLER	8
KAYBETTİKLERİMİZ	12
MUHTAR KENT 47 YIL SONRA TAC ÖĞRENCİLERİ İLE BULUŞTU	16
"MEZUNİYET GÜNÜ, İLERİYE BAKMA GÜNÜDÜR"	20
TAC KÜLTÜRÜNDE OKUDUĞUM İÇİN KENDİMİ ÇOK ŞANSLI HİSSEDİYORUM	37
5. GOLDEN STICKLER FİLM FESTİVALİ ÖDÜLLERİ SAHİPLERİNİ BULDU	42
MEZUNİYET COŞKUSU	54
TAC SPOR KULÜBÜ	64
STICKLAR'IN DİLİ OLAN ANILAR, DUYGULAR	69

Erdoğan Kaynak TAC'63

Editörden

ÇUKUROVA HAMAMINDAN TÜM DOSTLARA MERHABA

Adana, Tarsus ve Mersin Temmuz sıcaklığı ile kavru-
luyor.

Şehirlerde in cin top oynuyor.

Evi olanlar yaylalara, Bodrum'a, Marmaris'e, Dat-
ça'ya, Çeşme'ye serin merkezlere taşındı.

Tatil merkezleri mezunlarımızla neşelendi.

Son üç ayda unutulmaz etkinlikler yaşadık TAC-TA-
LAS camiası olarak:

Asırlık stickler mabedimizin adını taşıyan ve me-
zunlarımızın anılarını içeren "Stickler'in Dili Olsa" anı
kitabı yayınlandı ve Gift Shopta sizleri bekliyor.

Anı kitabının ikincisi için anılarınızı bekliyoruz.

Mezunlarımızı buluşturan "Homecoming 2018" he-
yecanını yaşadık.

Artık olmazsa olmazımız olan 'Golden Stickler Film
Festival'i Mustafa Emre (TAC '74), Ahmet Olcayto Tuğ-
suz'un müzik sunumu eşliğinde coşkuyla izlendi.

Çok sayıda dönem mezunu arkadaşlar birbirleriyle,
değişik merkezlerde buluşarak hasret giderdi.

Mezunlarımızla söyleşiler yaptık.

Coca Cola'nın uzun yıllar CEO'luğunu yapan Yöne-
tim Kurulu Başkanı TAC '71 mezunumuz Muhtar Kent
TAC mezuniyet gününü onurlandırdı ve öğrencileri-
mizle sohbet etti. Kendisi bu sayımızda bizlerle olacak.

Toyota'nın önemli mühendislerinden Halim Tur-
han (TAC '85'i) tanıyacağız bu sayımızda.

Sev ilköğretim Okulumuzun ve TAC'nin mezuni-

yet törenleri anne-baba ve öğretmenlerinin katılımı ile
düzenlendi.

Her yıl olduğu gibi gene mezunlarımız mezun olan
evlatlarıyla Stickler'in merdivenlerinde poz verdiler.

Son cuma buluşmaları mezunlarımızı bir araya ge-
tirdi.

Çamlıyayla'da mezunlarımıza hizmet veren yayla
evimiz Betül Ablamızın lezzetli sofrası ile sezonu açtı.
Mezunlarımıza neşeli bir gün yaşattı. İyi ki varsın Betül
abla. Sizler de şehirden kaçıp nefis yayla havasında ke-
yifli vakit geçirmek isterseniz rezervasyonlar için Betül
Ablaya 530-3338399'dan ulaşabilirsiniz.

Ali Cerrahoğlu başkanlığında Akar Burduroğlu, Ra-
mazan Dinçer, Kemal Tarım ve Günseli Yüksel müdü-
rümüzün katılımı ile okulumuza tuğla bursu ile oku-
yacak pırıl pırıl öğrenciler kazandırıldı

TAC Spor Kulübümüz Ali Çekiç başkanlığında iki öğ-
rencimize spor bursu verilmesi için üstün bir çalışma
yaptı. Demir Sabancı 3 kız ve 3 erkek öğrencimiz için
6 kişilik burs sağladı. TAC'ye ilgi ivme kazanarak, çıta
yükseklere taşındı.

Yeni öğrenci kontenjanı ilk günlerde dolduruldu.

Yatılılık eski günlerdeki gibi okulumuza daha çok
değer katmaya devam ediyor.

Bu da biz mezunları çok sevindiriyor.

Acılarımız oldu,

Mutluluklarımız oldu.

Bizletter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberler bekliyor.

Unutmayın:

HER MEZUNUMUZ BİR HABER

HER MEZUNUMUZ BİR MUHABİRDİR.

betulablatac@gmail.com - nuranbaykal@gmail.com - erdogankaynak@gmail.com

Hoşça kalın, Bizletter'siz kalmayın

Ali Cerrahoğlu TAC'78

Başkandan

ÇAĞDAŞ VE KALİTELİ EĞİTİM HER ÇOCUĞUN HAKKI

Sevgili okulumuz Tarsus Amerikan Koleji'nde okumaya hak kazanıp desteğe ihtiyacı olan başarılı öğrencilere burs kaynağı yaratmak amacıyla hem okulumuz ve vakfımız hem de mezunlarımız büyük gayret gösteriyor. TAC bu konuda dünyaya örnek olacak şekilde önemli derecede yol aldı. Artık burslarımız hem çeşitlendi hem de süreklilik kazandı. Okulumuzda okuyan öğrencilerin neredeyse dörtte biri burs desteği alıyor. 28 farklı ilden gelen öğrencilerin yarattığı sosyokültürel zenginlikle birleşince TAC dünya vatandaşları yetiştiren bir okul olma özelliğini 130. yılında daha da güçlenerek sürdürüyor. Destek veren herkese minnettarız. Bizlerin ve bayrağı bizlerden devralacak nesillerin gayretleriyle okulumuzun maddi imkanı yetersiz de olsa başarılı her öğrencinin TAC'de okuyabileceği "Need blind school" hedefine

ulaşacağına inancımız tam.

BU YILIN TUĞLA BURSİYERLERİ SEÇİLDİ

Tuğla Bursu'na derneğimizin web sayfasından (www.tac-alumni.org) başvuruluyor. Yapılan başvurular 'Tuğla Bursu Komisyonu' tarafından değerlendiriliyor. Tuğla Burs Komisyonu Mezunlar Derneği, okul idaresi ve SEV temsilcilerinden oluşuyor. Burs değerlendirme çalışmaları tüm mezunlarımızın katılımına ve geri bildirimlerine açık. Bu yıl bu heyette yer alan mezunlarımız şunlar: Akar Burduloğlu'63, Kemal Tarım'74, Ali Cerrahoğlu'78, Mustafa Özünü'82, Ramazan Dinçer'83, Günseli Yüksel'87, Mine Özkut'90 ve Mehmet Özel'90. Çalışmalara Betül ve Nuran abla-ların yanı sıra Tuğla Burslu öğrencilerimiz Çağdaş ve Meliha da katıldılar. Çağdaş ve Meliha'nın biriki sene önce kendilerinin yaşadıkları heyecanı bugün yaşayan adaylarla sohbetleri, onları rahat-

latıp bilgilendirmeleri ve seçim sürecine aktif geri bildirim vermeleri çok değerliydi.

Tuğla Bursuna bu yıl yaklaşık 50 başvuru oldu. Bu başvurular başarı ve ihtiyaç kriterleri ile titizlikle değerlendirildi. Dosya değerlendirmelerinin ardından yaklaşık 20 öğrenci ile mülakat yapıldı. 7 öğrenci kriterlere uygun olarak belirlendi. Bunlardan üçü Tuğla Bursu ile, diğer öğrenciler de okul yöneticilerinin değerlendirmeleriyle diğer burslarla okula kazandırıldılar.

TUĞLA BURS İLE SEÇİLEN ÖĞRENCİLER

Tuğla Fonu'nun mevcut birikiminin getirisi ile Tuğla Bursiyeri olarak her yıl 4 yeni öğrenci almayı hedefliyoruz. TAC'nin 5 yıllık eğitimi düşünüldüğünde aynı anda yaklaşık 20 öğrenci okuyor okulumuzda. Bu yıl; sizlerin katkılarıyla oluşan "Tuğla Bursu" ile üç yeni öğrenci kazandırdık okulumuza. Elif, Yankı ve Na-

il Tan. Seçtiğimiz bir öğrenci son anda Koç Lisesi'ne gitmeye karar verdiği için sayı üç oldu. Bu yeni öğrencilerle birlikte Tuğla bursu ile okulumuzda halen 20 öğrenci okuyor. 20 öğrenci de mezun olarak Türkiye'de ve yurt dışında yüksek öğrenimlerine devam ediyorlar.

(Burs kazanan öğrencilerimiz bizlerle birer selfi yaptılar; aşağıda görebilirsiniz:)

Bu yıl seçilen öğrencilerden Elif Öykü Tarsus'ta devlet ortaokulunda okudu. Sınavda aldığı 456.5 Puan ile Türkiye genelinde ilk %0.20'lik dilimde yer alıyor. Mezun olduğu okulundaki öğretmeni Elif'i "Sayısal konulara çok yatkınlığı olan, sorumluluğu yüksek, ödevlerini tam yapan, idealist bir öğrenci" olarak tanımlıyor. Deneme sınavlarında genellikle Tarsus birincisi olan ve boş zamanlarında keman çalan Elif başvuru formuna şunları yazmış: "Amerikan Koleji eğitiminin bana katacak olduğu bilgi, deneyim, tecrübe ve fırsatlar ile kendime iyi bir gelecek sağlamak istiyorum. Bundan sonraki eğitim hayatımda kendi gayretim üzerine, okulunuzun sağladığı fırsatları da katarak iyi bir gelecek sağlayacağıma inanıyorum."

Elif'in annesi Tarsus Devlet Hastanesi'nde hemşire, babası ise Mersin Devlet Hastanesinde kayıt memuru olarak görev yapıyorlar.

İkinci öğrencimiz Yankı Adana'dan geliyor. Sınavda 440 Puan ile Türkiye'de ilk %0.46 lık dilimde. Yankı sınava hazırlık sürecinde hiç özel ders almadı ve etüd merkezlerine hiç gitmedi. Çalışmasını okulunda yaptı. Sessiz, sakin ve başarılı bir öğrenci. En çok matematik ve fen alanlarına ilgi duyuyor. İleride teknolojiyle ve yapay zekayla ilgili bir alanda çalışmak istiyor. Ayrıca müziğe ilgi-si var. Yankı'nın annesi öğretmen.

Üçüncü öğrencimiz Nail Tan 437.6 Puan ile Türkiye genelinde ilk %0.57'lik dilimde yer alıyor. Niğde ODTÜ Koleji'nde burslu okudu. İTÜ'de uçak mühendisliği okumak istiyor. Okçuluk sporu yapıyor. Babası 9 yıl önce vefat etmiş. Anne Derya hanım Niğde'de devlet okulunda öğretmen ve oğlunu tek başına büyütüyor. Kayıt yapıldıktan sonra tayinini Tarsus'a istedi ve oğluyla birlikte Tarsus'a taşınacaklar. Başvuru formunda Derya hanım şunları yazıyor: "Vizyonu geniş, çağdaş, kendine çevresine ülkesine faydalı ömrü boyunca öğrenmeye açık, hayallerinden vazgeçmeyen dil yeteneği körelmesin istiyorum."

COMMENCEMENT - BİR BAŞKA OLUR TAC'de MEZUNİYET

Bu yıl hem ilköğretim hem de lise mezuniyet törenlerimiz 130. Yılıma yakışır güzellikte ve muhteşem oldu. Bizler de Mezunlar Derneği olarak tüm mezunlarımızı törende temsil ettik, mezun olan kardeşlerimize mezun abi ve ablalarının içten mesajlarını ilettik.

TAC'de "Commencement Törenleri" bir başka oluyor. En büyük farkı kampüsümüzün büyümlü atmosferi. Akşamüstü güneş binaların ardına düştüğünde Stickler tüm heybetiyle güneşin son huzmelerini bahçeye, çocuklarının bu mutlu gününü yaşamak için bahçede heyecanla bekleyen anne ve babalara yansıtıyor.

Törende 130 yıllık tarihin geleneğini yaşıyor, izlerini görüyorsunuz. TAC geleneğinde commencement; öğrenciliğin sona erip mezunlar arasına kabulün bir simgesi. Bu törende gençler TAC hayatının ömür boyu sürecek olan bir başka evresine geçiyorlar.

Törende herkes yerini aldıktan sonra önce öğretmenler yürüyorlar kendilerine ayrılan bölüme doğru. Yıllar boyunca verdikleri emeğin karşılığını almanın gururuyla gülümseyerek. Ardından öğrencilerin efsanevi yürüyüşleri başlıyor Stickler merdivenlerinden ikişer ikişer yavaşça ve gururla inerek. Okul Başkanışmanı, Müdürü ve Mezunların temsiliyetiyle birlikte tören alanına, asırlık geleneğinde olduğu gibi yürüyorlar katılanların ayakta alkışlarıyla.

MUHTAR KENT '71 ABİMİZ TAC MEZUNİYET TÖRENİNE KATILDI

Bu yıl TAC Mezuniyet Töreni-ne Muhtar Kent'71 Abimiz ana konuşmacı olarak katıldı. Dünyanın en büyük şirketi Coca-Cola'nın yönetim kurulu başkanı olarak müthiş yoğunluğu ve temposuna rağmen dünyanın diğer ucundan, mezuniyetinden 47 yıl sonra gelerek 130. Yıl mezunu olan kardeşlerinin bu mutlu gününe katıldı, onlara çok değerli mesajlar verdi. Okula geldiğinde ilk iş ola-

rak eski ve yeni kampüslerimizi uzun uzun gezdi, her bir köşesinde anılarını tazeledi ve fotoğraflar çekti. Ardından Student Lounge'da öğrenciler ve mezunlarla bir araya gelerek uzun uzun sohbet etti. Her biriyle tek tek ilgilendi, tanıştı, dinledi. Törende yaptığı konuşmada yeni mezun kardeşlerimize iş hayatı ve sosyal yaşamla ilgili önemli öğütler verdi, deneyimlerini paylaştı.

Muhtar Abi gençlere verdiği onlarca mesajdan şunları hatırlatmak istiyorum: "Geldiğiniz yeri unutmayın. İmkani olmayanları unutmayın. Aldığınız eğitimi sakın küçümsemeyin. Dışarda en az sizler kadar farklı yetenekli gençler var ancak sizlerin sahip olduğu olanaklara sahip değiller. Sizler bugün ülkenizde ve dünyanın birçok yerindeki akranlarınıza göre yeni hayatınıza daha

avantajlı başlıyorsunuz. Bunu unutmayın. Bu hepinize ayrı ayrı sorumluluk yüklüyor. Sizlerin sahip olduğu avantajlara sahip olmayanları lütfen hiçbir vakit unutmayın. Her zaman, 'neden benim buyum yok' demeyeceksiniz, 'neden bu kadar çok şeyim var var' diyeceksiniz."

İş hayatındaki başarısının yanı sıra Muhtar Abimiz sosyal sorumluluk alanında da çok önemli girişimlerde bulunuyor. Tuğla Bursu'na yaptığı 600 Tuğlalık katkı ile bir öğrenci "Defne&Muhtar Kent" Tuğla Bursu ile okuyor. Ayrıca; kendi kurduğu vakıfla her yıl 4 öğrenciye Amerika'da yüksek öğrenim bursu veriyor. Geçtiğimiz yıl TAC'den mezun olan Tuğla Burslu kardeşimiz Sema Nil Yılmaz halen Defne&Muhtar Kent Bursu ile Amerika'da Denison University'de 'data analysis' alanında öğrenim görüyor. Ayvalık-Tarsus-Amerika üçgeninde eğitime verdiği önemli destek nedeniyle Muhtar Kent Abimizle gurur duyuyoruz.

SEV AMERİKAN KOLEJİ (SAC) İLK MEZUNLARINI VERDİ

Tarsus Amerikan Koleji, Üsküdar Amerikan Lisesi, İzmir Amerikan Koleji ve Tarsus, Üsküdar, İzmir SEV İlköğretim Kurumları'nı bünyesinde barındıran Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) 2014 yılında İstanbul'da "SEV Amerikan Koleji" ismiyle asırlık eğitim geleneğimi-

Soldan sağa;

Emrah Bozkurt (Üsküdar SEV Ortaokulu Müdürü)

Engin Ünsal'55 (SEV Mütevelli Heyeti Üyesi)

Elvan Tongal (SAC Okul Müdürü)

Tamer Şahinbaş'58 (SEV Mütevelli Heyeti Başkanı)

Dale Taylor (SAC Head of School)

Mehmet T. Nane'84 (SEV Yönetim Kurulu Başkanı)

Binnur Karademir (SEV Genel Müdürü)

Semih Bilgin'68 (SEV Mütevelli Heyeti Üyesi)

ze yeni bir okul ekledi. 5, 6, 7 ve 8. sınıf yıl sonu başarı puanlarının aritmetik ortalaması 75 ve üzeri olan Tarsus, Üsküdar, İzmir SEV Ortaokulları mezunlarının puan sıralamasına göre doğrudan kayıt yaptırabildikleri SAC, açıldığı yıl hazırlık sınıfı yanı sıra; başka liselerde hazırlık sınıfı okuyan öğrenciler arasından sınavla 9. sınıfa da 10 öğrenci almıştı. Kısa zamanda büyük başarı göstererek ülkemizin en iyi okulları arasına katılan SAC bu yıl ilk mezunlarını verdi. Bu yıl ilk mezunlar olan 10 öğrenci 'kardeş okullar mezun ailesine katılıyorlar. Gelecek yıl 102 öğrenci mezun olacak. Kardeşlerimizi kutluyor ve 'hoşgeldiniz' diyoruz.

TAC '77 mezunumuz Ersin Şendoğan ve Sev Ortaokulu İngilizce öğretmeni Gülden Boro Şendogan'ın oğulları; Tarsus Amerikan Koleji 9.sınıf öğrencimiz Emir Şendoğan, U18 Türkiye Tenis Milli Takımına girerek bizi bir kez daha gururlandırdı. Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '00 Mezunı Fırat Sezginsoy ile Özge Bozoklu evlendi. Tebrik eder mutluluklar dileriz.

Ayrıca TAC '00 mezunları damadı düğünde yalnız bırakmadı (Solda).

TAC '90 mezunumuz Talat Buğur'un ilk oğlu Bekir'den sonra Seyit Ali ve Fatih Sinan isimlerini verdiği ikizleri dünyaya geldi. Tebrik eder, birlikte sağlıklı ve mutlu bir ömürleri olmasını dileriz.

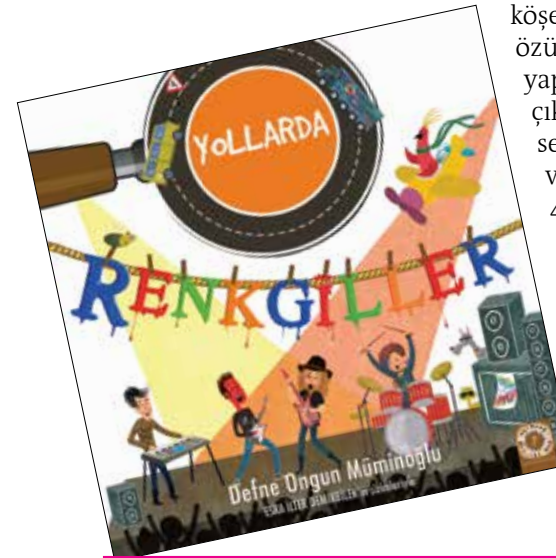
1989 mezunumuz sevgili Defne Ongun Müminoğlu'nun yeni kitapları çıktı. Defne Ongun, geliri Tuğla Bursu'na aktarılmak üzere yeni kitaplarından imzalayarak Gift Center'a gönderdi. Mezunlar Derneği olarak sevgili Defne'ye teşekkür ediyor başarılarının devamını diliyoruz.

Sınıf arkadaşı Ahmet Alptekin Defne'yi aşağıdaki sözlerle anlatıyor:

89 dönemi mezunu Defne Ongun Müminoğlu gelenek, tutarlılık, çalışkanlık, duyarlılık ve sorumluluk gibi erdemleri, bir midyenin incilerini saklayıp koruduğu gibi taşıyan gurur duyduğumuz bir mezunumuz. Dışarıdan bakınca kısa sürede fark etmesi kolay değildir. 9 senedir her perşembe bloguna yazı koyar; sosyal projeleri, pırlanta gibi gençleri, topluma örnek mücadeleci insanları tanıtır; ebeveynlere fikir tohumları aşılar. Buna ek olarak çocuk kitapları yazarıdır, endüstride kendisine saygın bir yer edinmiştir. 12 kitaplık bir serisi okumayı yeni sökmüş çocuklara hayat penceresini aralar. Çocuklara kitap okur, ebeveynlerin de çocuklara kitap okudukları sosyal projeler düzenler. Aynı zamanda

köşe yazarlığı yapar. Görme engelliler için kitap kayıtları yapar. Şimdi 2 yeni seri çıkardı. "Burcu ve Berk ile" serisinden sonra "Renkgiller" ve "Çılgın Sörfçüler" isimli 4 yeni kitabını camiamıza haber vermek istedim.

<http://defneninkitaplari.com/> üzerinden bakabilirsiniz. İnternet sayfasında BASIN bölümünde "Mesut Yar – Sosyal Yaşam" linkini izlemenizi öneririm, tam bir MAVRA.

TAC '98 mezunumuz Aylin Türkmen'in Can adını verdikleri ikinci oğlu dünyaya geldi. Tebrik eder, sağlıklı ve keyifle büyütmesini dileriz.

2008 dönemi Council Başkanı Efe Duru, Karsan Otomotiv şirketinde ihracat bayii ağını genişletmek ve geliştirmek üzere, İhracat Satış Temsilciliği pozisyonunda işe başlamıştır.

TAC 1979 mezunumuz Sacit Erdem anlamlı bir çalışmaya imza atacak. Doğada zorlu bir etkinlik gerçekleştirirken ayrıca eğitime destek verecek.

Kendisini eğitime verdiği desteklerinden dolayı kutluyor ve başarılar diliyoruz.

TEGV'in duyurusu sizlerle paylaşmak isteriz.

17.07.2018 Salı günü (14:00-16:00), TEGV Beykoz Öğrenim Birimi'nde değerli eğitim gönüllümüz M.Sacit Erdem'i (TAC 79) Matthehorn Dağı'na tırmanışı öncesi uğurlamak üzere buluşuyoruz.

M.Sacit Erdem, 11-18 Ağustos tarihleri arasında İsviçre Alpleri'ndeki Toblerone dağı olarak da bilinen Matthehorn Dağı'na tırmanırken, sosyal çevresinde eğitim konusuna dikkat çekecek; sağlayacağı kaynakla TEGV Mersin Öğrenim Birimimizdeki 1.600 çocuğumuz için eğitim desteği sağlayacak.

Gelin yarın hep birlikte çocuklarımızla Sevgili Sacit'i uğurlayalım...

Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı İstanbul Beykoz Öğrenim Birimi

Ortaçeşme Mh., Sultan aziz cad No:16, 34820
Beykoz/İstanbul

(0216) 290 70 00

<https://goo.gl/maps/grgWZqorWAZ>

— M Sacit Erdem ile birlikte.

TAC '81 mezunumuz Haluk Ziya Türkmen'in yeni kitabı "Milyon dolarlık sözler" piyasaya çıktı ve şimdiden büyük rağbet görüyor. 70 adet kitabını tuğla projesine destek amacıyla gift shop'a gönderen mezunumuzu kutluyor ve teşekkür ediyoruz.

TAC '92 mezunumuz Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Uzmanı Doç. Dr. Emre Bozkırlı Acıbadem Adana Hastanesinde hasta kabulüne devam edecek. Yeni iş yerinde başarılarının daim olmasını dileriz.

Ceyhan Yolu Üzeri Keresteciler Sitesi
Palmiye Caddesi No: 15
ADANA / TURKEY

Tel: +90 322 346 12 58

www.kuzucutopbas.com - e-mail: info@kuzucutopbas.com

Neden Aidat Vermeliyim?

Sevgili TAC,

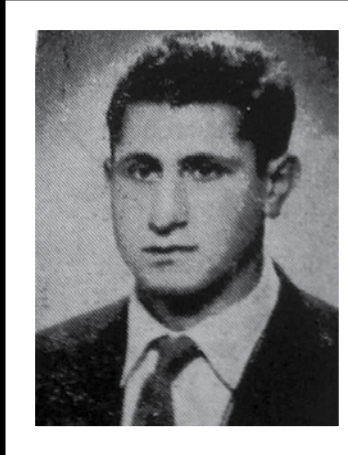
Aidat, tuğla getirisi ile birlikte,
Derneğimizin en önemli gelir
kaynağıdır. Yardım ve desteğe
ihtiyacımız var. Tuğla getirilerini sadece
burs için kullanabiliyoruz.

2018 YILI AİDATIMIZ

275 + 50 TL (opsiyonel üniversite bursu)
olarak belirlenmiştir.

TAC '57 **İbrahim Uzunca**TAC '59 **Oktay Erkal**TAC '62 **Mehmet Vehbi Eyi**

Çağdaş Türk kültürünün Aydın Edebiyatçısı TRT emekçisi

TALAS Ortaokulu 1950 mezunumuz **Ergun Evren**TALAS ve TAC sevdalısı; TALAS '59 / TAC '62 mezunumuz **Özkan Esmer**TAC '83 mezunlarımızdan Ferhat Balcıoğlu'nun annesi **Suna Balcıoğlu**TAC '78 Turgut Paksoy'un babası **Abdullah Paksoy**TAC '81 Alihan İrmakkesen'in annesi **Müzeyyen İrmakkesen**TAC '00 Akin Topal ve '04 Mehmet Topal'ın babası **Mithat Topal**TAC '82 Sarper Gür'ün annesi **Müzeyyen Gür**

İbrahim Uzunca

Oktay Erkal

Vehbi Eyi

Özkan Esmer

KIZI NAZ'DAN MEZUNUMUZ ERGUN EVREN'İN ARDINDAN;

Uzun süredir bir rahatsızlık geçiren Çağdaş Türk kültürünün aydın edebiyatçısı TRT emekçisi babamız Ergun EVREN'i 13 Temmuz 2018 günü evinde uğurladık. 14 Temmuz günü Ankara Karşıyaka mezarlığında babası ekin devrimcisi Köy Enstitüleri kurucu müdürlerinden Nazif EVREN'in yanına defnettik.

Babamın son dönemlerinde konuşmada zorluğu olmasına rağmen en son kelimesi ATATÜRK ol-

du. O eylem ve yapıtlarıyla, sevgisi ve umuduyla, erdemli ve beyefendi kişiliğiyle bilinen bir aydın olması yanında bizler için de unutulmaz, masal gibi bir "Baba" oldu. Bize kazandırdığı zenginlikler için ona teşekkürü bir borç biliriz. Evlatları olarak yaşamımız boyunca gururla onu ve değerlerini temsil edeceğiz.

Özgeçmişi:

Ergun Evren ilk kez 1950'lerde Varlık, Türk dili, Yeditepe gibi dergilerde şiirleriyle tanındı. Aynı yıllarda güneydeki bölgesel gazetelerde yazıları yayınlanırken, İstanbul gazetelerinin de temsilciliğini yaptı. Daha lise öğrenimi yıllarında (1952) bir şiiri yüzünden Mersin'e gelen Nurullah Ataç'la yakınlığı, hiç ayrılmadan sürdü. 1955-56 yıllarında Ankara Radyosu Çocuk Saati'ne katılmasıyla da Tahsin Temren, Mahir Canova gibi Türkiye'nin önemli otoritelerinden oyunculuk, oyun yazarlığı, düzgün konuşma (diksiyon), yönetmenlik ve mikrofonda konuşma öğrenimi görmeye başladı. 1964-65 yıllarının başında TRT'ye girmesiyle Nurettin Sevin, Suat Taşer, Refik Ahmet Serengil, Turgut Özakman, Mahmut Tali Öngören gibi kişilerden aldığı oyun yazarlığı, toplum önünde ko-

nuşma eğitimlerinden sonra Özakman'ın görevlendirmesiyle Türkiye Radyoları için ilk "Müzikli Oyun" yazma onurunu elde etti.

Türkçe'ye gösterdiği özen ve çalışmaları sonucu tanınmış estetik profesörü Suud Kemal Yetkin ve Atatürk Devrimleri'nin ünlü hatibi Hamdullah Suphi Tanrıöver'le de tanışma ve kısa süreli birlikte çalışma olanağı oldu. Bu dönemlerde bir süre gördüğü hukuk öğrenimi sırasında devrin bilinen hukukçularının, Dil ve Tarih, Coğrafya Fakültesi öğrenciliği sırasında da, Prof. Suat Sinanoğlu, Prof. Samim Sinanoğlu, Prof. İrfan Şahinbaş, Prof. Bedrettin Tuncel'in öğrenci-

leri olma onuruna erişti. Yine öğrencilik yıllarında Orhan Boran ve Halit Kıvanç gibi isimlerle önemli gecelerin ve etkinliklerin sunuculuklarını üstlenirken, bir yandan da film seslendirmeleri yaptı.

40 yıla yakın çeşitli bölümlerinde hizmet verdiği TRT'de birçok ilklerin yazarı olduğu gibi sayısız çocuk ve büyük oyunu yazan Ergun Evren, 25 yıl hiç aksatmadan "Merhaba" adlı bir söyleşi ve "Şiirimizde" adlı bir şiir programı yaparak ülkemizin bazıları aramızdan ayrılmış olan ünlülerini, yaşam öyküleriyle "TRT Diskoteği"ne armağan etti.

1997 yılında özel bir istekle zamanın kültür bakanı İstemihan Talay'ın Basın Danışmanlığı görevini üstlendi. 2001 yılında TRT'den emekli olan Ergun Evren, daha son-

rasında da pek çok alanda yapıtlar vermeyi sürdürdü.

"Bir Nisan Akşamında" adlı eseri için İrfan Özbakır tarafından yapılan Türk Sanat Müziği türündeki beste 1979 da "Yılın En Sevilen Şarkısı" ödülüne layık görüldü.

Babamın bir gazete de yayınlanan gazeteciliğe dair söylemlerini de ekliyorum. Belki kullanmak istersiniz.

"Gazetecilik herşeyden önce merak işidir. 1942 yılında, o zaman Türkiye'nin tek gazetesi olan Ulus'da haberim çıktığında ilkokul 4. sınıfta olduğumu söylersem bu sözlerime daha büyük anlamlar yükleyebilirsiniz. Tabii bir kişinin merak edebilmesi için de gerçekten okuyor olmasına inananlardan biriyim. Çünkü gazetecilik şimdiki gibi bilgisayar, cep telefo-

nu, internet kolaylığından yararlanılarak, tamamen bunun üzerinden yapılacak bir meslek değildir. Bunu yaparak gazeteciyim diyen insanlar bana göre masa başı sekreteri gibi ancak başkalarının haberlerini kopyalamakla kalırlar. Biz gazeteciliğe başladığımızda Ahmet Emin Yalman, Kasım Gülek, Fehri Rıfkı Atay gibi gazete sahipleriyle çalışırken cebimizde bir defter ve bir kalemle dağ tepe aşardık. En küçük ayrıntıyı atlamadan, koşarak gazetemize en özgün haberleri ulaştırmak için çabalardık. Şimdi 80 yaşında genç gazeteci arkadaşlara teknolojik gelişmelere karşın, eğilmeden, bükülmeden, satılmadan gerçek bir gazeteci olmalarını öğütlerim. Bunu başarırlarsa, gerçek, şerefli basın üyeleri olurlar. Biz onu yapmaya çalıştık."

O.Tekin Aybaş TAC'59

Sevgili Ergun Evren'i kaybettiğimizi dün öğrendim. Onun TAO'50 mezunu olduğunu da 1959 dan beri biliyordum.

Ergun, Ankara Üniversitesi DT-CF de İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünden sınıf arkadaşımdı. O tarihlerde iki bölüme birden devam etmek olasıydı.

Yakın arkadaştık. Şiir ortak tutkumuzdu. Arada sırada bizimle aynı bölümde olan rahmetli Mete Ak-yol ile de buluşurduk. Sonra yollarımız uzunca süre ayrıldı. Ankara da

çalıştığım yıllarda zaman zaman bir araya gelir dertleşirdik.

1997 Temmuz ayında Sevgili İstemihan Talay Kültür Bakanı oldu. İstemihan Talay'la ilişkilerimiz hiç kopmamıştı. Abi kardeş ilişkimiz sürekli vardı. İsteği ve teklifi ile ben de Kültür Bakanlığı müsteşarı olarak atandım. Sayın Bakanımızı kutlamak için her gün, özellikle Mersin ve Tarsus'tan yüzlerce kişi ziyaretine geliyordu. İşte o günlerden birinde sevgili Ergun Evren'le yine yollarımız kesişti. Sayın Bakan telefon-

Ergun Evren

la beni aradılar ve "gelebilir misin" dedi. Hemen gittim odasına. Ergun Evren Bakanın çalışma masasının önündeki sandalyelerden birinde oturmuştu.

Sarıldık birbirimize.

Ergun Evren Kültür Bakanlığı Basın Müşaviri olarak atandı. Asıl kadrosu TRT idi. Ergun o kadrosunu kaybetmek istemiyordu. Bir yıl birlikte çalıştık. Birlikte seyahatlerimiz oldu. Bunlar arasında unutamadığım bir tanesi Frankfurt Kitap Fuarı seyahatimizdi. Gidiş-dönüş aynı uçakta yan yana oturduk. Aynı otel odasını paylaştık. İlk kez uzun uzun konuşma fırsatı bulmuştuk. Ölümü işleyen bir şiirin ilk Kültür Bakanımız Prof.Dr. Talat Halman tarafından İngilizceye çevrildiğini ve Oratoryo olarak sahnelendiğini anlatmıştı.

Ayvalık civarında ARTUR da yazılıkları vardı. Oraya geldiklerinde muhakkak bize uğrar hasret giderirdik. Arada telefonla görüşürdük. Mersin yıllarını hiç unutmazdı.

Sevgili Ergun'a Tanrıdan rahmet diliyorum. Mekanı cennet olsun. Çok sevdiği kızlarına ve sevenlerine başsağlığı diliyorum. Işıklar içinde uyu Sevgili Ergun Kardeşim.

ÖZKAN ESMER'İN ARDINDAN;

O.Tekin Aybaş TAC'59

Özkan Esmer, benim sınıf arkadaşım rahmetli Erkan Esmer'in küçük kardeşi idi. Erkan ile yazışırđık. '59 ların 2009 daki toplantısına gelmemişti. Bildiğim kadıyla hasta-lığı ilerlemişti. Özkan Esmer'i Tarsus da hiç görmedim. Benim mezun olduğum yıl TALAS'dan gelmişti. Ama onu, Erkan Esmer'le sohbetlerimizde hep anardık. Onu tanımış gibi olmuştum.

Sene 1969. Robert Kolej ve Boğaziçi yıllarımın başlangıcı.Bir gün odamın kapısı çalındı ve hayalet gibi bir genç adam odama daldı. Şaşırmıştım. Onu rahatsız ederim korkusuyla yüzüne bakamıyordum. Yüzü Erkan'ın gösterdiği fotoğraflarına hiç benzemiyordu. "Abi ben Özkan Esmer, Erkan'ın kardeşiyim" dediği zaman kendime geldim. Özkan'ın (yanılmıyorsam) motosiklet kazası yaptığını duymuştum. O karşılaşmamızda onun öz güvenine hayran olmuştum. O bölgede kaldığım 4 yıl süresince Özkan hep ziyaretime geldi. Erkan'dan konuştuk.

Sene 1997. Kardeşimiz İstemi-han Talay Kültür Bakanı olarak atan-dı. Lütfedip beni de Müsteşarı olarak istedi ve atanmamı sağladı. İlk ziyaretime gelenlerden biri Özkan Esmer'di. Çok yakın dost hane ilişkile-

rimiz oldu. Oğlunu ve eşini yakından tanıma fırsatım oldu. Özkan büyük bir iş adamı oldu.

Emekli olduktan sonra da internet ve e-posta yardımıyla uzun süreler haberleştik. Sağlık sorunları yaşadığını biliyordum.

"Abi" dediği zaman gözlerinin içine kardeşçe baktığım yiğit insanlardan biriydi. Ölümü, ailesinde elbette büyük bir boşluğa yol açtı. Hatırşınans Özkan kardeşime Tanrıdan rahmet diliyorum. Tüm aile bireylerine ve dönem arkadaşlarına başsağlığı ve sabır diliyorum.Mekanı cennet olsun ve ışıklar içinde uyusun

Uluç Gürkan TAC '64

Ne acı bir haber...

Talas ve Tarsus'un sonrasında Sevgili Özkan Esmer Beşiktaş'a da tutkundu...

Üç yıl önce bana "Beşiktaş için bir uğur yapacağız" demişti. Her maç öncesi , maç sırasında her golde ve maç sonrasında telefonlaşıyorduk. İlk iki sene Beşiktaş şampiyon olduğunda "Bak uğurumuz nasıl tuttu" derken sesindeki coşkuyu unutamam.

Geçen yıl da ilk bir iki maç uğurumuzu yaptık. Rahatsızlanınca yapamadık. Beşiktaş da sezonu dör-

düncü tamamladı.

Işıklar içinde uyusun.

Taylan Dericioğlu TAC '68

Rahmetli Özkan Esmer ağabeyim benim 1959 Eylül ayında rahmetli annem ve kız kardeşimle yerleşmek üzereTAC'a geldiğim ilk gün, bizlere yine rahmetli Ömer Temel hocamız tarafından tanıştırılmıştı. Ömer Hocam bana önderlik etsin ve yol göster sin diye kendisini yanımıza çağır-mış ve beni de ona emanet etmişti. Candan ve yakından davranışlarının yanı sıra, yakışıklılığı ve efendiliği ile beyaz pantolonunun kemerinin sağ tarafındaki gözlük kılıfı üzerimdeki ilk etkilenmeler ve gözüme çarpan-lar olmuştu. Özkan Ağabey beni ilkin yatakhane hocamız rahmetli Mr. Wil-kins'la tanıştırdı, sonra harçlığımın muhasebeye iletilmesini sağladı, ki-tap alımında yönlendirmede bulundu ve başlattığı sıcaklığı öğrenin yılı bo-yunca devam ettirdi. 2017 Homeco-ming'te onu görünce çok duygulan-mış ve kendisiyle yaşadığım TAC 'ta-ki ilk gün hatıralarımı paylaşmıştım. Aynılırken ikimizin de çok gözleri dol-muştu..... Şimdi ebediyen ayrıldık.... O da bu paragrafta sözünü ettiğim diğer rahmetliler arasına katıldı.... Nurlar içerisinde yatsın Geride bıraktıklarının başı sağolsun....

MEHMET DALKILIÇ'N ARDINDAN;

Sevgili TAC'lılar

Sevgili esim Mehmet son derece dürüst, cömert, yardımsever ve merhametli bir insandı. İnsanlara ve yaşama hep güzel baktı. O, 11 yaşındaki bir çocuk olarak ilk adımı attığı TAC'deki yıllarını her zaman gururla anar, "mavraları anlatır ve sınıf arkadaşları için "onlar benim ailemdir derdi. Beş yılda bir yapılacak sınıf buluşmalarına, arkadaşlarını ve onların ailelerini göreceği için hiçbir zaman aksatmadan katıldık.

En son 50. mezuniyet yılı kutlamalarına katılmıştık. Bilenler bilir onun en büyük tutkusu Fenerbahçe Spor Kulübüydü. Futbol, voleybol, basketbol, masa tenisi v.s.tüm etkinliklerini izlerdi. Fakat fanatik değildi, aynı zamanda kritiklerini yapar, istatistiklerini tutardı. Fenerbahçe kongre üyesi olmaktan gurur duyardı. En son Fenerbahçe üniversitesinin kurulması diye bağışta bulunmuştu. Benim tüm karşı olmama rağmen okulun 50. mezuniyet kutlamalarına Fenerbahçe formasını giyerek katılmıştı. Bu onun için çok önemliydi.

Emekliliği sonrasında 6-7 ay Bodrum'un bir köyünde yaşamaktaydık. 2017 yılının Ekim ayı sonuna doğru rahatsızlanmaya başlamıştı. Fakat sevgili arkadaşı "AMEA"nın oğlunun diğününe mutlaka katılmak arzusunda idi. Zorlu bir mutli olmuştu. Bu onun için arkadaşlarına en son gördüğü, Ankara Başkent Üniversitesi hastanesine yattığı, 5,5 ay süren bulduğunda Ankara TAC derneğinin her ayın ikinci çarşambaları olan "kebap günlerine" katılmaya ihmal etmedi.

Maalesef 15 Nisan 2018'de hiç uyanmamak üzere gözlerini bu yaşama yandı. Her fırsatta, "bana bir şey olacaktı olursa hiç kimseye haber verme, beni Gündoğarı'daki köy mezarlığına götür" diye getirdiği son isteğiydi. Şimdi o çok sevdiği bu köyde ışıklar içinde ebedi istirahatine devam ediyor. Birlikte olduğumuz süresince olan mutlu beraberliğimizi, arkadaşlığını, güzel gülüşünü ve çok özel yurcu olan Mehmet'im çok özleyor, orada huzur içinde uyuduğunu hissediyorum.

Onun ebediyete geçmesi sonrası telefonla, mesajlarla ve ar gelip tozunda bulularak acaımıza paylaşılan tüm arkadaş ve tanıdıklarına verdikleri destek ve moral için çok teşekkür ederim.

Gözlem Dalkılıç

MUHTAR KENT 47 YIL SONRA TAC ÖĞRENCİLERİ İLE BULUŞTU

**‘Ben tek çocuğum, kardeşim yok
TAC sayesinde onlarca kardeşim oldu’**

**“Başarıyı elde etmekten daha önemlisi
‘başarı nasıl tekrarlayabileceğinizdir”**

Mezun olduğu Tarsus Amerikan Koleji’nin (TAC’71) mezuniyet töreni için ABD’den Türkiye’ye gelen Coca Cola Yönetim Kurulu Başkanı Muhtar Kent, 47 yıl sonra buluştuğu öğrencilerle tecrübelerini paylaştı:

“Sizlerin sahip olduğu avantajlara sahip olmayanları da hiçbir vakit unutmayın. İnsan ilişkilerine değer verin, arkadaşlıklarınızı hep devam ettirin. Mütevazı olun, övünmeyin, kendi çantanızı kendiniz taşıyın. Sizi yatağınızdan mutlu uyandıracak tutkunuzu bulun. Geldiğiniz yeri unutmayın, yanlış yapmaktan korkmayın.”

“Türkiye için liderler, dünya için liderlik” ilkesiyle 130 yıldır eğitim

veren Tarsus Amerikan Koleji’nin (TAC) 2017-2018 dönemi mezunları, düzenlenen törenle kep giyip diplomalarını aldı. Bu yıl mezun olan öğrenciler coşkulu bir törenle liseden uğurlandı. Eğitimde 150 yıllık tecrübeye sahip Sağlık ve Eğitim Vakfı’na (SEV) bağlı olarak hizmet veren Tarsus Amerikan Koleji’nin (TAC) kampüsünde düzenlenen törene, Sağlık ve Eğitim Vakfı ile TAC yöneticileri, öğretmenleri, velileri ve mezunları katıldı.

Okulun tarihi kampüsünde düzenlenen törenin bu yılki misafiri konuşmacısı TAC’71 mezunu Coca Cola Yönetim Kurulu Başkanı Muhtar Kent oldu. Okulun mezuniyet töreni için ABD’den Türkiye’ye ge-

len ve mezuniyetinin 47. yılında yeni mezunlarla buluşan Kent, öğrencilerle tecrübelerini paylaştı. Uzun yıllar sonra TAC’ye gelmekten bü-

yük mutluluk duyduğunu ifade eden Kent, kamyon tepelerinde başlayıp bugün 200’den fazla ülkede 70 bin çalışanı olan uluslararası bir şirkette CEO olmasına kadar uzanan kariyer yolculuğunda, TAC mezunu olmasının önemli katkısı olduğunu vurguladı:

“Hayat yolculuğumun önemli dönüm noktalarından biri 1971 TAC mezunu olmam ve kariyerime de kamyonlar üzerinde başlamamdır. Burada geçirdiğim yıllar, eğitim ve özel hayatımda bende derin izler bıraktı. Burada aldığım holistik yani bütünsel eğitim, kurduğum dostluklar, edindiğim tecrübeler, hep benim için çok kıymetli oldu. Şimdi okulumuzun 130. yılında burada olmaktan çok mutlu ve gururluyum.”

Kent, mezuniyet töreninde yaptığı konuşmasında, gençlere tavsiyelerde bulunmak istemediğini, hayat tecrübesini paylaşmak istediğinin altını çizdi. “Anlatacaklarımı, son 40 yıldır dünyanın belirli şirketlerinden bir tanesinde, dört ayrı kıtada ve 11 ayrı ülkede çalışmış birinin tavsiyeleri olarak değil, sadece hayatta edindiğim tecrübeler olarak alın” diyen Kent, konuş-

masında şunları söyledi:

İMKANI OLMAYANLARI UNUTMAYIN

Aldığınız eğitimi sakın küçümsemeyin. Dışarda en az sizler kadar farklı yetenekli gençler var ancak sizlerin sahip olduğu olanaklara sahip değiller. Sizler bugün ülkendezde ve dünyanın birçok yerindeki akranlarınıza göre yeni hayatınıza daha avantajlı başlıyorsunuz; bunu unutmayın. Bu, hepinize ayrı ayrı

**“Çok kültürlü şirket
yönetmemde
TAC’nin katkısı çok
büyük oldu”**

sorumluluk yüklüyor. Sizlerin sahip olduğu avantajlara sahip olmayanları lütfen hiçbir vakit unutmayın. Her zaman, ‘neden benim buyum yok’ değil, ‘neden bu kadar çok şeyim var’ diyeceksiniz.

İNSAN İLİŞKİLERİ OLMAZSA OLMAZ

Eminim, kurduğum ilişkiler ve dostluklar olmasa, bugün bu konuşma gelemeydim. İnsan ilişkilerine çok değer verin. Burada geliştirdiğiniz ilişkileri, sıcak arkadaşlıkları hep devam ettirin. Bizim zamanımızda sadece mektup vardı, neredeyse güvercin devriydi, postayla haberleşirdik birbirimizle; oysa sizlerde çok daha fazla imkan var onları kullanın.

MARKA TUTULMUŞ SÖZDÜR

Çok kültürlü bir şirketi yönetebilmemde de TAC’de aldığım holistik yani bütünsel eğitimin katkısı çok büyük. Bana verdiği özgüven, tecrübe, kişisel gelişim yeteneği

burada, bu kampüste başladı. Hep söylerim; marka bir sözdür, iyi bir marka ise tutulmuş, yerine getirilmiş bir sözdür. TAC de öyle bir markadır. Siz mezunlar ve arkanızdan gelen jenerasyon da o sözün tutulduğuna dair en büyük örneklerdir.

AKTİF VE ESNEK OLUN

Hiçbir şey hayatta doğru bir çizgi olarak gitmeyecektir. Özel hayat, iş hayatı, ülkelerin ekonomileri, şirketlerde de hep böyle olacak. Sizin de kariyeri hiçbir zaman bir

çizgi olarak daimi yükselmeyecek. İnişler de çıkışlar da olacak. İnişlerde bütün tecrübelerinizi de edinin, çıkışlarda da bütün fırsatlardan yararlanmaya bakın.

MÜTEVAZI OLUN

Her zaman söylerim, kendi çantanızı kendiniz taşıyın. Ben hiçbir zaman kimseye çantamı vermem, otellere girerken, uçağa binerken kendim taşıyım. Başarıyı en kötü şekilde kullanmak övünmektir hayatta.

TUTKUNUZU BULUN

Sizi her sabah mutlu, azimli ve enerjik olarak yataktan ne kaldıracak? Ben yaptığım işi çok seviyorum o yüzden 40 yıldır yapıyorum. 40 yıldır haftada bir dükkân gezerim. Gezdiğim dükkânlarda hep yeni bir şey öğrenmişimdir. Her günü heyecanla karşılarım. Sizlere de o tutkuyu bulmanızı tavsiye ediyorum. Her neye karşı tutkulu iseniz o konuda pozitif bir iz bırakabilirsiniz. Profesyonel, iş insanı, girişimci, öğretmen, sanatçı, yazar, doktor, mühendis ya da anne ve baba olarak iz bırakabilirsiniz.

BAŞARI TEKRAR ETMELİ

Bir konuda iş kurmak ya da başarılı bir kariyere sahip olmak, tek başına bir başarı olabilir. Ama daha önemlisi başarının tekrarlanmasıdır. Başarıyı elde etmekten daha önemlisi başarıyı nasıl tekrarlayabileceğinizdir. Başarı elde ederse ne sevinin ama çok uzun zaman sevinmeyin. Onu nasıl tekrarlayacağım diye bakın.

ÖĞRENDİKÇE BÜYÜRSÜNÜZ

Her gün yeni bir şeyler öğrenmeye çalışın. Öğrendiğiniz müddetçe geliyorsunuz ve büyüyörsünüz. 'Büyümek', günümüzde çok

önemli bir kavram. Şirketler aynı yerde kalamıyorlar, ya geriye ya yukarıya gidiyor. Ülkeler büyümediği vakit istihdam sağlayamıyor. Kişisel anlamda da bu böyle. Öğrenmeye devam ettiğiniz müddetçe hep geliyorsunuz hep büyüyörsünüz.

GELDİĞİNİZ YERİ UNUTMAYIN

Geldiğiniz yeri unutursanız gideceğiniz yere doğru bir şekilde varamazsınız. Sosyal sorumluluk çok önemli. Bu nedenle yaklaşık beş yıl önce Defne Muhtar Kent Eğitim Vakfı'nı kurduk ve her yıl Amerika'ya bursla dört öğrenci yollama gururunu elde ettik. Şimdi artık 16 öğrencimiz okuyor Amerika'da. Her sene dört mezun veriyoruz. Ayrıca TAC'de de şu anda bir öğrencimiz, Defne Muhtar Kent Tuğla Bursu'yla eğitim görüyor. TAC'de burs programının çok aktif ve başarılı olduğunu gördüm ve çok mutlu oldum. Siz de insanların hayatına dokunmanın yollarını arayın.

YANLIŞ YAPMAKTAN KORKMAYIN

Şirketimde çalışanlara hep söylerim; akıllı riskler almaktan, başarısız olmaktan korkmayın. Yanlış yapmaktan korkmayın ama yanlışları tekrarlamayın. Çünkü yanlış

yapılmazsa yeteri kadar risk alınmamıştır, yeteri kadar risk alınmadıysa fırsatlar yeteri kadar değerlendirilmemiştir. Ben her zaman başarısızlıklarımın çok büyük dersler çıkarmışımıdır.

PARA DURABİLİR ZAMAN DURMAZ

Mezunu olduğumu TAC'de yolculuğum yarım asır önce başladı. Bu süre çok uzun gibi görünse de aslında çok eski bir tarih değil. Zaman dünyadaki en önemli varlık. Çünkü hiçbir zaman durmuyor. Harcamazsanız parayı durdurabi-

lirsiniz ama sıhhat ve zaman öyle değil. Bu iki unsura çok dikkat edin, değerini bilin.

"BEN TEK ÇOCUĞUM AMA TAC'DE ONLARCA KARDEŞİM OLDU"

Tarsus Amerikan Koleji'ndeki 71 mezunu sınıf arkadaşlarımla Amerika'da yaşamama rağmen halen bugün yılda bir veya iki defa bir araya geliyoruz. Ben tek çocuğum, kardeşim yok ama onlarca kardeşim oldu, buradaki sınıftımda. Hepsi benim kardeşim öyle görüyorum hepsini.

"Mütevazı olun, çantanızı kendiniz taşıyın ben çantamı sürekli kendim taşıyım"

Mezuniyet günü, ileriye bakma günüdür

“Dünya Devi COCA COLA Firmasının
Yönetim Kurulu Başkanı Muhtar KENT TAC günlerini
ve gelecek planlarını anlattı”

Röportaj: **Ali Cerrahoğlu TAC '78**

■ **Muhtar Abi; yoğun temponuza rağmen okulumuzun 130. yılında mezuniyet törenine katıldınız, çok teşekkür ederiz. Yıllar sonra okulda olmak nasıl bir duygu?**

Yıllar sonra okulda olmak harika bir duygu. 40-45 yıl öncesine gittim. TAC'da öğrenci olduğum günleri hatırladım. Bu beni hem heyecanlandırdı hem de duyulandırdı.

■ **Sizin öğrenci olduğunuz dönemde göre okulda ne gibi değişiklikler gözünüze çarptı?**

Fiziksel anlamda okulda önemli değişiklikler yapılmış. Ek binalar inşa edilmiş, var olan binalar restore edilmiş ve günümüz imkanlarıyla donatılmış. Yatakhane, yemekhane, spor salonu ve derslikler benim okuduğum yıllara göre çok daha farklı. Günümüz koşulları öğrencilerin rahat edecekleri şekilde binalara yansıtılmış.

Ama en önemlisi, mezuniyet töreni esnasında tanışma fırsatını bulduğum pırıl pırıl öğrenciler ve öğretmenler bana ülkemizin geleceği konusunda ümit ve güven verdi.

■ **Okulu ziyaretinizde öğrencilerle uzun uzun sohbet etme fırsatınız oldu. Gençler Muhtar Abiyle tanışmaktan çok mutlu oldular. Hepsıyla sohbet ettiniz, fotoğraf çektirdiniz. Neler hissettiniz?**

Gençlerle bir araya gelmekten çok mutluluk duydum. Bana göre mezuniyet günü, ileriye bakma günüdür. Daha çok gençlerin kendilerinin şekillendireceği bir geleceğe bakma günüdür. Bu özel günlerinde onlarla ve velileriyle birlikte olmaktan, sohbet etmekten ve mutluluklarını paylaşmaktan büyük keyif aldım.

■ **Sizin kurduğunuz Defne ve Muhtar Kent Vakfı Ayvalık-Tarsus-Amerika üçgeninde eğitime önemli destek veriyor. Destek alan pırıl pırıl öğrencilerin başarılarını izlemek büyük mutluluk. Gençlerle tek tek ilgileniyor ve onlara hep şu mesajı veriyorsunuz; “Geçmişini unutan geleceğini bulamaz” Vakfınızdan bahseder misiniz?**

Sık sık tekrarlarım, “nereden geldiğini unutan nereye gideceğini de bilemez. İşte bu düşüncelerle gönülden bağlı olduğumuz bu topraklara hizmet amacıyla Defne Muhtar Kent Eğitim Vakfı'nı eşim Defne Kent, kızım Selin ve oğlum Cem Kent ile birlikte kurduk.

Amacımız, ABD'de üniversite

te eğitimi almayı hedefleyen, ihtiyaç sahibi öğrencilere Amerika Birleşik Devletleri'nin önde gelen üniversitelerinde dört yıl boyunca eğitim desteği sağlamak... 2011 yılında çıktığımız bu yolda bugüne kadar 17 öğrenciye eğitim desteği sağladık ve 3 mezun verdik. Vakfımız her yıl büyüyerek güçleniyor.

Her eğitim öğretim yılı öncesi yeni başvuruları değerlendiriyor ve Vakıf bütçemiz dahilinde 4 öğrenciye bazen daha fazlasına Amerika'da lisans eğitimleri için destek olmaya devam ediyoruz. Bursiyerlerimizle senede 2 kez yıllık Vakıf toplantılarımızda bir araya geliyoruz. Sene içerisinde iletişimimizi devam ettiriyoruz. Vakıf Yönetim Kurulu üyelerimizle birlikte bursiyerlerimize eğitim ve kariyer alanında da mentorluk yapıyoruz.

■ **Kurmayı planladığınız “International Conflict Resolution Center” dan bahseder misiniz? Bu alanda nasıl bir hedefiniz var?**

Yine Vakfımızın bünyesinde Amerika'nın önde gelen üniversitelerinden birinde hedefimiz Uluslararası Anlaşmazlıkların Çözüm Merkezi kurmak.

Bizzat uluslararası anlaşmazlıklar çözmüş politik liderlerin,

CEO'ların ve Sivil Toplum liderlerinin pratik eğitim verecekleri bir merkez hedefleniyor.

Bu konuda NewYork'daki Columbia Üniversitesi ile görüşme halindeyiz.

■ **Dünyanın en büyük şirketini çok uzun yıllardır başarıyla yönetiyorsunuz. Bunun sırrı nedir ve bu başarınızda okulunuz size neler kattı?**

Tarsus Amerikan Koleji'nde geçirdiğim yıllar eğitim ve özel hayatımda derin izler bıraktı. Burada

aldığım holistik eğitim, kurduğum dostluklar ve edindiğim tecrübeler benim için hep çok kıymetli oldu.

TAC 71 mezunu kardeşlerimle Amerika'da yaşamama rağmen hala senede 1 -2 defa görüşmeye devam ediyorum.

Merak ve yaşam boyu öğrenmeye olan bağlılığım kariyerim boyunca benim için itici güç olmuştur. 40 yıldır içecek sektöründeyim yine de her gün yeni bir şeyler öğreniyorum. Bugün hala her gittiğim yerde piyasayı göz-

lerim ve satış noktalarını ziyaret ederim. Bu ziyaretlerde ya tüketicilerimizden ya müşterilerimizden ya da rakiplerimizden muhakkak yeni bir şeyler öğrenirim. Şirket dışından, sektörümüzün dışından insanlarla da sık sık iletişime geçer, piyasanın ve genel anlamda ekonominin nabzını tutarım.

■ **TAC Mezunlarının oluşturduğu "Bir Tuğla da Sen Koy" Burs Fonu'na 600 Tuğla bağışıyla destek verdiniz ve sonsuza dek bir öğrenci Defne ve Muhtar Kent adına okuyacak. Bu bursla seçilen ilk öğrenci bu yıl 11.sınıfa geçti. Bu konuda ne söylemek istersiniz?**

Hayatımda önemli izler bırakmış olan okulumda okuyacak öğrencilere "Bir Tuğla da Sen Koy" fonuyla destek olabildiğim için mutluyum. Biz mezunlar TAC'dan aldığımız eğitim ve buradaki tecrübelerimizin katkılarıyla hepimiz farklı alanlarda iyi işler yaptık, yapmaya da devam ediyoruz. Bizden sonraki kuşaklara da bu imkânın sunulması için katkıda bulunabildiğim için çok mutluyum.

Yeni mezun kardeşlerimden de bu birlikteliği devam ettirmelerini istiyorum.

■ **Binlerce kişinin yöneticisi olarak birlikte çalışmayı tercih ettiğiniz elemanlarda ne gibi vasıfları önemli buluyorsunuz ve TAC sizce bu vasıfların kazanımı adına neler barındırıyor?**

Sınırlar ve kültürler arasında akıcı bir şekilde hareket edebilmeliler. Dünyanın herhangi bir köşesinde Türkiye'de olduğu gibi rahatça çalışabilmeli ve bulunduğu yere uyum sağlamalılar. Kalıcı sosyal ilişkileri de başarı için çok önemli buluyorum.

Zorlanmaya açık, kendi rahat bölgelerinin dışında güçlüklerle mücadele edebilme yeteneğine sahip, güçlü iş becerileri, küresel bir kafa yapısına sahip insanlarla çalışmayı tercih ederim.

TAC'da okuduğum yıllarda Türkiye'nin birçok farklı kesiminden gelen arkadaşlarla birlikte okudum. Hocalarımızın büyük bir kısmı yabancıydı. Kozmopolit bir ortamda, ailemden uzakta yatılı olarak okumak bana çok şey kattı.

■ **Muhtar Abi; mezunlarımızın ve efsane hocalarımızın okul anılarını bir araya getiren kitap seriminin ilki olan "Stickler'in Dili Olsa" basıldı ve çok ilgi gördü. İkincisinin hazırlıklarına başladık. Sizin de anılarınıza yer vermeyi çok isteriz. Okula girişiniz ve burada yaşadıklarınızla ilgili aklınıza hemen gelen bir anınız var mı?**

Evet Amerikalılar'ın önemli Hindi Bayramı Thanksgiving'den üç ay evvel okulun arkasında bir kafes yapıldı ve oraya 4-5 Hindi beslenmek üzere alındı ve Bayram tarihi olan Kasım'a kadar epey semirip büyüdüler. Bir grup arkadaş da Bayram'dan iki üç gün evvel gece kalkarak Stickler'deki yatakhaneimizden indik ve kümesteki hindileri sokağa saldık. Tabi Hindiler memnun oldu ama bu şaka hocalarımız tarafından pek hoş karşılanmadı.

Sonra ertesi gün hindilerin çoğu bulundu...

TAC '63'LÜLERİN 55. YIL HOME COMING VE ANTAKYA GEZİSİ NOTLARI

BÜLENT ÖZSOY TAC '63

Burhanoglu konağı'nda TAC 63

Ankara, İzmir, İstanbul, Bodrum ve Mersin'den değişik vasıtalarla gelen 55. yıl mezunları Akar ve görevlendirdiği dernek çalışanlarının yardımı ile iki gün konaklayacakları Burhanoglu Konağı'na intikal ettiler.

Mülkiyeti Burhanoglu ailesine ait olan bina uzun yıllar ailenin ikametgâhı olarak kullanıldıktan sonra restore edilip butik otel olarak hizmet vermek kaydı ile Tarsus Belediyesine hibe edilmiş. Üç katlı binada her birine Osmanlı padişahlarının ismi verilmiş 13

Ve eşleri

oda var. Bizim sınıfın turlarını düzenleyen arkadaşlar nedense hep bu tür tarihi mekânları seçiyorlar ve iyi de yapıyorlar. Geçen sene de son Osmanlı ailesinin ikamet ettiği Kısmet Otel'de kalmıştık. Sema ile benim kismetime Yavuz Sultan Selim ikametgâhı düştü. Sonradan öğrendiğimize göre Fatih Sultan Mehmet ve Kanuni Sultan Süleyman'ın odalarını almak için büyük bir mücadele olmuş ve Gürkan ve Gönül ile Nuri ve Lale çiftleri bu mücadeleden galip çıkmışlar.

Akar, her gelen arkadaşımıza Mezunlar Derneğince özenle hazırlanmış üzerinde kaligrafik olarak isimlerimiz yazılı 55. yıl HomeComing (HC) gün planını, T-shirtleri, Derneğin faaliyetleri ve mezunlar hakkında enteresan bilgileri içeren dosyaları sunuyor.

İskender de büyük bir titizlikle hazırladığı "63'ten 2018'e TAC 63'lüler ve Anılar" adlı kitapçığının hepimize birer adet veriyor. Borcumuzu soruyoruz. Matbaa henüz faturayı yollamadı diyor. Hesaplaşma faslını seyahat dönüşüne bırakıyoruz.

Hazım ve Oğuz'un kebabçı Mesut'un hemen otelin yanında olmasından ve asansör sorunundan dolayı Adana Divan Otel'i'ni seçtiklerini öğreniyoruz. Bülent ve Armağan Arpaç da ertesi gün gruba katılıyorlar. Akşam otelde yapılan kebab ziyafetinden sonra HC gününde zinde olmak üzere erkenden sultan odalarımızda istirahat çekiliyoruz.

Şenil ve Esin'in de aramızda olmaları bizlere Erkan ve Metin Acet'i de yanımızda gibi hissettiriyor.

Roma Antik Yolu

Tarsus Parkı

2008'de SEV'in konkurunu kazanan projenin maketi
SEV'in Gönüllü Proje Koordinatörü: Noyan Sancar

MİMAR: Erginoğlu - Çalışlar Mimarlık

12 Mayıs Cumartesi – HomeComing

Mezunlar Derneğinin hazırladığı HC Gün Planına göre yapılabilecekler epey fazla: Okul turu, Doğa Bilimleri Sergisi, Güner Baykal anısına düzenlenen tenis ve basketbol turnuvaları ve Tarsus Medeniyetler turu arasında seçim yapmak zor.

Tarsus Medeniyetler turunu Mezunlar Derneğinin bize rehber olarak tahsis ettiği Serpil Hanım eşliğinde yapıyor ve kendisinden Tarsus'un tarihi önemi ve özelliklerini dinliyoruz ve birlikte:

- Kırkaşık Bedesteni - Bilal-i Habesh Mescidi - Ulu Cami
- Sahmaran Hamamı - St Paul Kuyusu - Kleopatra Kapısı
- Hz. Danyal Peygamber'in Kabri - Antik yol ve
- Bülent Gürsel'in doğduğu ev ve çocukken gittiği hamamı görüp geziyoruz..

Aykut, Bülent'in hamam sefaları hakkında detaylı bilgilerin kendisinde olduğunu ve bir sonraki seyahatte bu konuda grubumuza detaylı bir sunum yapma sözü verdi.

Rehberimizden yeni keşfedilmiş olan Tarsus Roma antik yolunun geçmişte Antakya'ya kadar uzandığını öğreniyoruz. Rivayete göre Vatikan bu yolun restore edilmesi için her türlü masrafı karşılayacağını bildirmiş ve cevap bekliyormuş. Tarsus, Hristiyanlığın bir dünya dini olmasında önemli katkıları olan St.Paul'un memleketi. Adına yapılan kilise ve müze, tüm Hristiyanların ziyaret etmek iste-

Stickler Hall 3. Katındaki Sınıf Tablomuz diği bir mekân.

Rehberimizden ayrıldıktan sonra topluca hepimizin hayallerini süsleyen Tarsus Parkı'nı ziyaret ettik. Bizim gözümüzdeki heybetini kaybetmiş olarak bulduğumuz parktan, biraz hüzün, biraz da buruk ayrıldık.

2008'de SEV'in konkurunu kazanan projenin maketi. Mimar: Erginoğlu - Çalışlar Mimarlık, SEV'in Gönüllü Proje Koordinatörü: Noyan Sancar

Stickler Hall ve Talas Yerleşkesi

Okul turu geleneksel olarak Stickler Hall ziyareti ile başlıyor. En üst kat eskisinden daha geniş bir yatakhane haline getirilmiş, çünkü restorasyon için bağış yapan kuruluş bu şartı koymuş. Binanın üçüncü kat koridorunda 1950'lerden itibaren mezun olan sınıfların resimleri hala muhafaza ediliyor. Rakam pek değişmemiş ve hala senede 50-60 kişi mezun oluyor ancak okuldaki eğitimin kalitesi epey artmış. Bunun önemli bir sebebi olarak artık Talas Yerleşkesinde de kız ve erkek öğrenciler için yatakhanelerin

olması gösteriliyor. Bu şekilde okula yurdun her köşesinden kaliteli öğrenciler gelebiliyor. Eski çamurlu futbol sahası yerine kapalı ve açık basketbol ve tenis sahaları var. Büyük bir kütüphane ve modern laboratuvarlar, okulun bizim zamanımıza göre göze çarpan önemli değişiklikleri. Okul turumuz sırasında Dernek binasını da geziyoruz. Burada, mezun olduğumuz yıl Ercan Özer kardeşimiz tarafından hazırlanan mezuniyet panomuzun, camsız-çerçevesiz büyükçe bir fotoğrafının ortalarında gezindiğini gördük. Yılmaz Ayata ve Savaş Hayırlıoğlu'nun üstün gayretleri ile derhal camcı ile temas kuruldu, resim götürülüp camlatıldı, çerçeveletildi ve getirilip yerine asıldı. Umarız artık bu resmimizin başına bir başka kaza gelmez.

55. Yıl Sertifika Töreninde Haydar Hoca ile.

TAC plaket sertifika töreni yeni yapılan Talas Yerleşkesindeki oditoryumda yapıldı. Törenden önce Noyan, kendisinin danışman olarak katkıda bulunduğu, dünyanın en güzel 13 okulundan biri olarak seçilen bu tesisler hakkında detaylı bilgi veriyor. SEV tarafından önceleri ilkokul olarak planlanan tesise, proje aşamasında liseye hizmet verecek yatakhane, oditoryum ve kapalı spor tesisleri ilave edilmiş.

60. yıl mezunlarına okul ve dernek tarafından verilen "Letter of Commendation"larla başlayan törende bize sıra geldiğinde 100 ya-

TAC Plaket ve Sertifika töreni

şına basmış olan Haydar Hoca da sahnede idi. Onun etrafında kümelenecek aldık sertifikamızı. Bu arada Hazım, Haydar Hocaya okuldayken kıvıramadığı aruz vezinlerini “failatün failatün mefailün falan” diye sayarak kendini tanıtır Hocadan geçer not almaya çalışırken Yılmaz da ısrarla mezuniyetten sonra kendisine yazdığı mektupları hatırlatarak hala cevap beklediğini söylüyor. Hocanın en büyük şikâyeti gözlerinin az görmesi ve okuyamaması. Ancak hafızası maşallah pek yerinde hepimizi hatırlıyor ve sohbet edebiliyor. Sahnede geleneksel “BOMBALAKI” mizi çekerken geçen seneye göre sesimiz daha az çıkıyor ama yine de yaşımıza ve diğer rakiplerimize göre iyiyiz. Bizden sonraki sınıflar Bombalakiyi “Bom Bom Bom” diye söylüyorlar ve bizlere pek bir garip geliyor bu durum.

Sertifika töreni sırasında hem Haydar Hoca’ya hem de Mezunlar Derneği Başkanımız Ali Cerrahoğlu’na İskender’in hazırladığı kitap-tan birer tane takdim ediyoruz.

Törende sertifikasını alan sınıfların alanı terk etmesi geride kalanları belki biraz hüznlendirdi ama Derneğin ileride bu duruma bir çare bulacağını düşünüyoruz.

Akşam yemeğinde çeşit bol, yok yoktu. Ancak masa düzeni sanki biraz sıkışık gibiydi. Başlardaki müzik

de herhalde gençler içindi; bize biraz gürültülü geldi. Bizden önceki ve sonraki sınıflardan tanıdıklarımızla sohbet etmek gecenin en hoş yönüydü. Ergül Dışişleri Bakanlığında maceralarını, Gürkan Turizm Bakanlığında görevi sırasında kendisine yapılan tehditleri ve yanıtlarını meraklılara anlatıyorlar.

Akşam otele giderken değişik renklerde T-shirtleri ile TAC mezunlarının Tarsus sokaklarında sağa sola bakıp kendi zamanlarından hatırladıkları mekânları bulma çabaları da görülmeye değerdi. Geceyi otele yakın pastanedeki baklava-dondurma ve künefe partisi ile tamamlıyoruz. Bu uzun künefe maratonumuzun ilk adımı oluyor. Bu arada Bülent Gürsel’in Mehmet Artun’un boynunda tespit ettiği şişliğin tedavi edilmesi gerektiği ile ilgili önerileri hepimizin ilgisini çekiyor. Mehmet her ne kadar: “Yahu ben bunu doktorlara gösterdim, bir şeyim yok.” dese de Bülent’i ikna edemiyor ve bütün gezi boyunca derdi olan herkes Bülent’e sağlık konusunda danışır oluyor. Bülent de sabırla bütün sorulara cevap yetiştiriyor. Bir sonraki seyahatte derdi olan herkesin derdini anlatıp şifa önerileri alacağı bir “Bülent ile Sağlık Köşesi” kurma kararı alıyoruz. Bu arada Yılmaz Reif makinası ile gözdeki sarı nokta hastalığının tedavi edilebile-

ceğine dair internet makamından aldığı bilgileri ilgililenenlere ücretsiz olarak aktarıyor.

3 Mayıs Pazar – Arsuz / Harbiye Şelalesi / Antakya

Sabah Burhanoglu Konağının serin avlusundaki kahvaltıdan sonra planlandığı gibi 09:30’da tekerlekler dönüyor ve üç gün sürecek Arsuz / Antakya gezimiz için yola düşüyoruz. Vasıtamızın otobüs değil de 27 kişilik bir minibüs olması bazılarımızı ve bilhassa Nuri ve Hazım’ı tedirgin edip homurdanmalara vesile

Arsuz’da İskender Sayek Kültür Evi

le olsa da, ilerleyen günlerde bu küçüklüğün samimi bir ortam yarattığı da görüldü. Erdoğan, Ergül, Savaş ve Selçuk bizden ayrılarak Mersin’e hüznle uğurlanıyorlar. Yolda Akar’ın arabasını orada bırakması dolayısıyla 1969’da John Deere tarım makinelerini üretmek üzere kurulan CUMİTAŞ (Çukurova Makine İmalat A.Ş.) tesislerine uğruyoruz. Tesisin bugünlerde tasarımı ve teknolojisi milli olan ÇUKUROVA marka makineleri ürettiğini ve ağırlıklı olarak ihracata yönelik üretim yaptığını öğreniyoruz. Akar’ın emekli olmasına rağmen hala tesisle ilgilenmesi hepimizi memnun ediyor.

Adana Divan Otel önünden Oğuz, Semra, Hazım ve Demir Özkaya’yı da aldıktan sonra, üç saatlik bir yolculuğu takiben Arsuz’a varıyoruz ve bizi programımızın bundan sonraki bölümlerinin düzenlenmesinde önemli katkıları olan İskender’in kızı Aylin ve yeni evlendiği eşi Yıldırım karşılıyor. Öğle yemeğini içli köfte, kıymalı ve ispanaklı börek ve lahmacun gibi yerel lezzetlerin sunulduğu Roza’nın Yeri’nde yiyip sahibi Roza Hanıma teşekkür ettikten sonra İskender’in her yıl düzenli olarak Ağustos ayında gerçekleştirdiği “Fusun Sayek Sağlık ve Kültür Etkinlikleri”nin ana mekanı olan “İskender Sayek Kültür Evi”ni ziyaret ediyoruz.

Bir ay boyunca yapılan konserler, sergiler, söyleşiler, sanat atölyeleri, spor yarışmaları ve sağlık taramalarının çoğu Sayek Ailesinin eskiden yaşamış olduğu, ve şimdilerde bir müze haline getirilen bu 1800 lerden kalma konakta gerçekleştiriliyor. Biz oradayken de müzenin ziyaretçileri vardı. İskender’in dediğine göre konserler sırasında mekân, 180-200 kişiyi oturmalı olarak alıyor ve hatta geçen sene İlber Ortaylı’nın söyleşi için balkonlar da kullanılarak 300 kişiye ulaşmışlar. Tesisin içinde sevgili Fusun Sayek’in binanın iç avlusuna bakan cephesindeki fotoğrafı misafirliğimiz sı-

rasında sanki hep bizleri izler gibiydi. Nur içinde yatsın, mekânı cennet olsun demek geliyor içimizden.

Etkinliklerin amacı “Sanatla, kültürle, eğitimle ve sağlıkla hep birlikte yaşayalım ve bu zengin kültürü yaşatalım.” olarak ifade ediliyor web sitelerinde (www.fusunsayek.org). Dernek bu yıl 30 öğrenciye de burs sağlamış durumda ve burs fonuna destek amacıyla “BİRLİKTE YERERELİM, BİR YAPRAK DA BENDEN OLSUN” projesini başlatmış. Bu projeye biz de geçen sene katkıda bulunmuştuk. İsmimizi destek ağacındaki bir yaprakta görmek hoştu. Bu etkinliğin daha da geliştirilerek devamı ve bir vakıf haline getirilmesi hepimizin ortak arzusu. Dileriz ki devletimizin, ilgili belediyelerin ve sanat / kültür sever vatandaşların da katkılarıyla bu güzel girişim gelişsin ve daha büyük kitlelere ulaşarak uluslararası bir festival haline gelsin.

Kültür Evi ziyaretinden sonra künefe ziyafetleri maratonumuzun ikinci etabını gerçekleştirmek üzere yakındaki Arsuz Otel’e geçiyoruz. Antakya’ya yaklaştıkça künefelerin kalitesi artıyor, yalnız kahvelerin hep çifte kavrulmuş olması bazı arkadaşlarımızı memnun etse de bazılarıımıza da biraz sert geliyor. Ancak burada yediğimiz künefe Tarsus’taki ile yarışır nitelikte ve bir tık daha üstün olduğuna oybirliği ile karar veriliyor.

Arsuz’dan ayrılmadan önce sevgili Fusun’un kabrini ziyaret ederek kendini hayırla, rahmetle ve sevgiyle anıyoruz.

Harbiye Şelalesi

Antakya’da Savon Otel’ine intikalimizden önce Defne ilçesindeki Harbiye Şelalesine uğrayıp ipek alışverişi yapma fikri ağır basıyor ve epey geç olmasına rağmen Antakya’yı pas geçerek 1. günkü rehberimiz Jozef Naseh’i yoldan alıp şelalelere vasil oluyoruz. Ancak rehberimizin tavsiyesi ile ipek alı-

Harbiye Şelalesi

mını bir sonraki güne bırakıp defne sabunu hikayelerine konu olan şelaleleri ve zümrüt yeşili ağaç ve bitkilerle bezenmiş doğal güzelliklerini seyre ediyoruz.

Hikaye o ki: Zeus’ün oğlu ışık tanrısı Apollon güzel Daphne’ye aşık olur, ancak yüz bulamaz ve kaçma kovalamaca sonrası bitap bir şekilde yere düşen Daphne toprak anaya yalvararak onu korumasını ister. Toprak ana onu kırmaz ve bir ağaca dönüştürerek kurtulmasını sağlar. Bunu gören Apollon gözyaşlarına boğulur ve bu gözyaşlarından Harbiye Şelalesi oluşur ve Apollon da defne ağacının yapraklarını alıp başına taç yapar. Bu şekilde sevgilisi Daphne’yi hep hatırlar. Bugün hâlâ bu hikâyeye atfen bütün şiir ve silah zaferlerinin bir defne dalı ile ödüllendirildiği, defneden taç yapılarak başta taşındığı söyleniyor. Son gün defne sabunu yapan imalathane ziyaretimizde defne yapraklarının; bağırsıklığı güçlendirmesi, adale, mide ağrısı ve uykusuzluğa iyi gelmesi gibi başka sayısız sağlık özelliklerini de öğreniyoruz.

Rehberimiz Josef uzun bir yürüyüşten sonra bizi hala heykel yapımı ile uğraşan bu bölgedeki son sanatçılardan biri olup hiç eğitim almadan 50 yıldır 30.000’in üzerinde Hitit, Asur, Roma ve Bizans heykelleri yapan heykel ustası Abdullah Özalp’ın atölyesine götürüyor. Usta yemekte olmasına rağmen üşenmiyor ve bize atölyesini gezdiriyor ve hikâyelerini anlatıyor.

Akşam otele dönmekten önce Ataman’ın dedelerinin konakladığı

Konak Restorant

ğı evden lokantaya dönüştürülmüş Konak Lokantasında Antakya meze ve kebaplarından oluşturulan enfes akşam yemeği ile günü bitiriyoruz.

Bu sefer yediğimiz künefeyi şampiyon ilan ederek eski bir kervansaraydan otele dönüştürülmüş olan Savon Otel'i'ne intikal ediyoruz. Savon Fransızca sabun demekmiş ve bina son olarak bir sabun fabrikası olarak kullanıldığı için bu adı vermişler. İşletmecisi yine Ataman'ın akrabalarından biri. Antakya gezimizin her aşamasında Ataman'ın ilişkileri, akrabaları, hikâyeleri ile karşılaştık. Biz şehre gelmeden haber ulaştırmışlar, Şeyhin oğlu geliyor diye. Ataman'ın annesi tarafından dedesi şeyh imiş. Dolayısıyla gezdiğimiz yerlerde Ataman ile görüşme talebinde bulunan bulunan idi.

Birinci gün akşam üzeri şehri turlarken rehberimiz: “Şu eski tarihi Roma köprüsü de zamanın Belediye Başkanı Kemal Şehoğlu Bey tarafından yıktırılmıştı, yazıklar olsun.” deyince, Ataman dayanamayıp: “O zat benim dayımdı, hiç de öyle kötü işler yapmadı.” demekten kendini alıkoyamadı. Konu fazla büyümeden rehberimizin özür dilemesi ile kapandı.

Antakya Müzesi

Savon Hotel

14 Mayıs Pazartesi - Antakya Müzesi / St. Pierre Kilisesi / Vakıflı Köyü / Musa Ağacı / Titus Tüneli / Beşikli Mağarası

Antakya Müzesi ve St. Pierre Kilisesi

Sabah ilk durağımız Antakya Şehir Müzesi ve yakınındaki St. Pierre Kilisesi.

Hazım, Ataman ve Oğuz otelde kalıp tavla turnuvası yapmaya karar veriyorlar ve sabahki programa onlarsız başlıyoruz.

Antakya'nın tarihi M.Ö 41000 yılında neolitik dönemde ve tunç çağında başlıyor. Asi Nehrinin denize ulaştığı bu bölgede yaşamış çok değişik kültürlerdeki insanların bıraktığı eserler bu müzede kronolojik sıraya göre sergileniyor. İskender'in generallerinden Seleukos Nikotas tarafından M.Ö. 300'de kurulan şehir bugüne kadar Romalılar, Emeviler, Abbasiler, Haçlılar, Türkmenler ve son olarak da Yavuz Sultan Selim'den sonra Osmanlılar tarafından yönetilmiş. 1938'de bağımsız devlet olmuş ve 1939'da da Türkiye'ye katılmış olan tek ilimiz. Araplar, Türkmenler, Hristiyanlar, Yahudiler, Ermeniler asırlar boyunca birlikte yaşamışlar. Antakya'nın kültürel zenginliği her yerde karşı-

St. Pierre Kilisesi

nıza çıkıyor.

Antakya'nın bilinmeyen bazı özellikleri de şöyle:

- Antakya müzesi mozaikleri bakımından dünyada ikinci sırada.
- Hristiyanlara “HIRİSTİYAN” ismi ilk burada verilmiş.
- Dünyanın en uzun 2. kumsalı burada (12 km)
- Asi Nehri dünyada güneyden kuzeye ters akan tek nehir.
- Habibi Neccar Cami Anadolu'da yapılan ilk cami.
- Dünyanın en uzun şehir surları burada (26 km).
- Dünyada ilk olimpiyatlar burada düzenlenmiş.

Müzeden sonra Reyhanlı yolu üzerinde Habibi Neccar Dağı yama-cındaki doğal mağarada St.Pierre ilk dini toplantılarını yapmış ve cemaati de ilk kez Hristiyan adını burada almış. Yapı, mağaranın cephesine MS 1200'lü yıllarda yapılan ilave ile gotik bir kiliseye çevrilmiş. Yolu biraz yokuşlu; yoruluyoruz ama tarihteki yolculuğa geçiyor. Burası 1963'te Vatikan tarafından Hac yeri ilan edilmiş ve her yıl 29 Haziran'da ayinler düzenleniyor.

Vakıflı Köyü / Musa Ağacı

Samandağ'a giderken önce halen Türkiye'nin tek Ermeni Köyü olan Vakıflı'yı ziyaret ediyor ve köy kahvesinde çay ve kahvelerimizi içiyoruz. Yeşillikler içindeki köy bakımlı ve yolları civar köylere göre daha düzgün. Yenilenmiş kilisede dilek mumlarımızı yakarken: “Dünyadaki Ermenileri davet edelim gelsinler, eski köyleri olmasa da başka yerler gösterelim ve Antakya'da yaşanan bu birlikteliği tüm Türkiye'ye yayalım.” diyorum. Gürkan itiraz ediyor. Konuyu, ileri bir tarihte daha detaylı tartışmak üzere kapatıyoruz. Köyün ahalisi organik tarımla uğraşüyor ve ürünlerini üç sene ilerisine kadar tüm dünyaya satmışlar. Köy kahvesinde biz çaylarımızı içerken Nuri akşama kadar bekleyemiyor ve kahve sahi-

Musa Ağacı

bi hanımları ikna edip kendine bir menemen ziyafeti ikram ettiriyor. Yemeğe giderken Hıdrellez köyündeki dere boyunda Musa ağacını görüyoruz.

Söylentiye göre yaklaşık 3000 sene önce Hz Musa ile Hz Hızır Saman dağ buluşmasından sonra Musa dağına gitmek üzere yola çıkarlar ve Hz Musa, Hıdrellez köyündeki Musa ağacının bulunduğu yere gelince çok susar. Bastonunu bu derenin ağacının bulunduğu yere saplar ve sonrasında su içmeye devam eder. Bastonundan şimdiki ağacın filizlendiği söyleniyor.

Yemek öncesinde, Hz. Musa ile Hz. Hızır'ın Samandağı'nı ziyareti öncesi buluştukları yerde (şim-

Vakıflı Köyü Ermeni Kilisesi

diki Deniz kasabası) inşa edilmiş olan Hz. Hızır'ın makamını ziyaret edip türbesi etrafında üç tur dönerek sırtımızı dönmeden arka arkaya türbe kapısından çıkıyoruz. Bunu yapanların bütün sene boyunca tüm dileklerinin yerine geleceğini rehberimiz Ayhan belirtiyor.

Öğle yemeğini Çevlik'teki Hikmet Restoran'da yiyoruz. Antakya'nın bitmez tükenmez lezzetli mezelerinin yanında gelen levrek balığı alışmadığımız hoş bir lezzette. Demir'in önerisiyle akşamki ziyafete midelerimizde yer bırakmak üzere ½ porsiyon ile yetiniyoruz. Buradan sonra Titus Tüneli ve Beşikli Mağarayı geziyoruz. Akşam yemeğinden önce rehberimizin tavsiye ettiği imalathanelerden tüm sevdiklerimize ipeksi hediyeler alıyoruz. Buradan yürüyerek akşam yemeği için Şehir Kulübü Lokantasına intikal ediyoruz.

Bu sefer Ataman'ın forsu yetmiyor ve Şehir Kulübüne ancak karde-

Tuğla Bağışı Panosu

şi Cemal'in davetlisi olarak intikal edebiliyoruz. Burada ziyaretimizin bütün detayları ile ilgilenen İskender'in kızı Aylin ve eşi Yıldırım da bizlere katılıyor. Yine enfes mezeler ve kebaplar var. Bence Antakya'nın tarihi zenginlikleri ve uyum içinde yaşayan değişik kültürlerini görmeyi yanı sıra bu bölgeye yalnız gurme amaçlı bir gezi de yapılabilir. Yemek, mezeler ve tatlılar o kadar çeşitli ve lezzetli ki, bunlar anlatılmaz ancak yaşanabilir. Yemek faslından sonra günün ve gezinin mana ve ehemmiyetini anlatan anlamlı konuşmaların kapısını Mehmet Artun açıyor. Başta İskender ve Ataman olmak üzere bu seyahatimizin hatıralarımızda özel bir yer tutmasını sağlayan Akar, Erdoğan ve Gürkan'a ve bilhassa gezimiz ile ilgilenmenin yanı sıra büyük emek harcayarak tek tek her arkadaşımızın özgeçmişlerini ve hatıralarını toplayıp “TAC 63'lüler ve Anılar” kitapçığını hazırlayıp bizlere sunan İskender'e özel teşekkürler ve alkışlar yolluyoruz. Ayrıca aramızdan ayrılmış ancak kalplerimizde hep izleri olan Tuncay Sunman, Necati İyice, Kemal Saybaşı, Kadir Samantır, Doğan Kınık, Metin Acet, Hasan Aksoy, Cengiz Atasoy, Erkan Dülgeroğlu, İlker Löker, Gültekin Algan, Metin Sürücü ve Ökkeş Hayta ile Hitay Löker, Füsun Sayek, Nazlı Kantarcı ve İlter Aya-ta'yı da anıyoruz.

Akar, hepimizin onu gördüğümüz zaman hatırladığımız TUĞLA BAĞIŞLARININ durumu hakkın-

Hatay Medeniyetler Buluşması

da bilgi veriyor. Bu bağışlarımızın harcanmayıp bir fonda toplandığını ve fonun getirisi ile öğrencilere burs imkânları sağlandığını vurgulayarak fon büyüklüğünün iki milyon ABD Dolarına ulaştığını müjdeliyor. Bizim sınıf bu fona katkıda 500 tuğla ile en önlere olduğunu ve bu miktarı 600'e çıkarabildiğimiz takdirde özel ödül alacağımızı müjdeliyor.

Aykut söz alarak seyahatimizi özetleyen ve hep hatırlayacağımız cümleyi söylüyor:

“DUM VIVUS VIVA MUS.” yani “Mademki ki Hayattayız, Öyleyse Yaşayalım.”

Aykut bir de İngiltere'ye gittiğinde Cambridge Yabancı Diller Merkezindeki Sinan Bayraktaroğlu'nun şatoyu hatırlatan evinde Marie Antoinette'in yattığı yatakta misafir edildiğini hiç unutmuyacağını ve Londra'ya yolu düşen tüm arkadaşların Sinan'a uğramayı ihmal etmemelerini tembihliyor. Bu merkezin kurucusu ve Türk diline hizmetlerinden dolayı TC Devlet Üstün Hizmet Madalyası sahibi Sinan 2017'de ADD tarafından yayınlanan “Yükseköğretimde Dil Çıkmazı” kitabını sınıfımıza hediye ediyor. Türk eğitim sisteminde “dil

15 Mayıs Salı - Dönüş

eğitimi” uygulamalarının uluslararası çağdaş pedagojik ilkelerin çok gerisinde kaldığı gerçeğinden yola çıkarak bir “dil eğitimi politikası” olması gerektiği önsözünde vurgulanan kitabın, dil eğitimi ile ilgili tüm uygulayıcılara ışık tutmasını diliyoruz. Arzu edenler bu kapsamlı çalışmayı Sinan'dan (sinanbayraktaroglu1@gmail.com / 0532 461 67 40) veya internetten alabilirler.

Ataman ve kardeşi Cemal'e, İskender'in kızı Aylin ve eşine de ayrı ayrı teşekkür ederek Antakya Şehir Kulübünden ayrılıyor.

15 Mayıs Salı - Dönüş

Sabah erkenden İzmir ve Bodrum'a gidecek olan Lale-Nuri, Şenil ve Yılmaz ayrılıyor. Kalanlar, defne sabunu üretim ve satış tesisini görmek üzere otelden ayrılıyor. Sonrasında hepimize bir sene yetecek kadar defne sabunu, yağı, likör ve yerel reçeller alıp alışverişimizi tamamladıktan sonra gurme eylemlerimizin son durağı olan Kasap Tugay'ın yanındaki et lokantasına öğlen yemeğimiz için varıyoruz. Tekrar artık zihinlerimizde yer etmiş olan Antakya mezeleri, tepsi kebabı ve kabak tatlısı ile yemeğimizi tamamlıyoruz. Ankara ve İstanbul'a Adana üzerinden gidecekleri minibüs ile diğerlerini ise Hatay Havaalanına gitmek üzere otelle yolcu edip seyahatimizi sonlandırıyoruz.

Bu seyahate katılan arkadaşların tümü Arsuz ve Antakya gibi eşsiz bir kültürü keşfetmenin sevinci ve 55 sene sonra okuldan sonra bıraktığımız yerden arkadaşlık ve dostluğumuzun devam etmekte ve pekişmekte olduğunu görmüş ve yaşamış olarak seyahatimizi noktalıyoruz.

Bir sonraki seyahatimizde buluşmak üzere...

68'LİLERİN 50.YIL GEZİSİ

Nedim Ardoğa TAC '68

TAC 1968 mezunları olarak, bu yıl mezuniyetimizin 50. yıl dönümünü kutladık. Heyecanla beklediğimiz bu yıl dönümünün ilk işareti Aydın Koç'un 2 Ekim 2016 da, yani kutlama tarihinden 1.5 yıl önce, bütün arkadaş grubuna gönderdiği bir iletildi. “Ne yapacağız ?” diye soruyordu Aydın. 50. yılda okulumuza bir anı bırakmayı düşünüyorduk. Anının adını koymak için yaklaşık bir ay süren bir iletme trafiği yaşadıktan sonra, Doğa Bilimleri Sergisinde karar kıldık. Bu projeyi Nihat Taner, Semih Bilgin ve Şeref Etker yürüttüler.

Daha sonra, sınıf olarak kendi aramızda bir kutlama programı yaptık. 10 yıl önce, 40. yılımızı kutlarken Mersin'in batısında yaptığımız bir günlük kültür gezisinin ta-

dı damağımızdaydı. Bu defa daha kapsamlı bir geziye karar verdik. Hedef GAP bölgesiydi. Nihat'ın yeğeni Ali Murat Merzeci'nin sahibi olduğu seyahat acentası zengin bir gezi programı hazırlamıştı. Önce gezecek, daha sonra okulda 50. yıl plaketlerimizi alacaktık. Program hiç aksamadan yürüdü. Programa katılan arkadaşlar genellikle eşleri ile birlikte gelmişlerdi. Anılar canlandı, aileler kaynaştı.

7 Mayıs tarihinde otobüsümüz Mersin'den hareket ettiğinde, otobüste üç aileydik. Tarsus'ta sayı dörde, Adana hava alanında yediye çıktı. Akşamüstü Şanlıurfa'ya vardığımızda bizi otelde İstanbul'dan doğruca Şanlıurfa'ya gelmiş olan, hatta bazıları Amerika'dan gelmiş olan (biri ağabeyimiz olmak üzere) altı arkadaşımız bekliyordu. Biz bu tür toplantılarda hiç yalnız bi-

rakmayan John Snyder Hocamız da oteldeydi. İlk akşamın gezisi Balıklı göl dolaylarında küçük bir turdu. Gece ekibimize Ankara'dan gelen iki arkadaş daha katıldı Böylelikle aile bireyleriyle birlikte 26 kişiydik. Bu yarım yüzyıl boyunca hiç bitmeyen dostluğun bir kanıtıydı.

8 Mayıs'ta önce Şanlıurfa'nın hemen doğusunda yer alan Göbeklitepe'ye gittik. Göbeklitepe tarihi günümüzden 12000 öncesine, yani Cilalıtaş devrine dayanan bir yerleşim yeri. Dünyanın en eski megalitleri (simgesel taş yapılar) Göbeklitepe'de bulunuyor. Ören yerini bir köylü bulmuş; ama müzeyi inşa edememiş. Ancak o sırada Neva Çori adlı bir başka arkeolojik alanda çalışma yürüten Alman arkeolog Klaus Schmidt köylüyü ciddiye almış ve Göbeklitepe'de kazılara başlayarak bu son derece önemli arke-

Aslantaş Baraj Gölü

Hatay Müzesi'nde Talassa Mozaiki

Karatepe'de Taş İşçiliği

olojik alanı açığa çıkarmış.

Daha sonra Şanlıurfa'dan güneye inip, Suriye sınırına yakın bir noktada Harran'ı gezdik. Restore edilmiş bir kubbe ev civarında kahvelerimizi içip, kaleyi ve dikdörtgen minareyi görüntüledik. Çevredeki turistik (!) bir deve de bol bol görüntüledi.

Daha sonra Şanlıurfa'ya dönüp, öğleden sonra ünlü Şanlıurfa müzesini gezdik. Müzede o sabah gezdiğimiz Göbeklitepe'nin bir replikası da vardı. Esas müzenin parçası olan Halepli Bahçe mozaik müzesinde ziyaretçiler bütün müzeyi, mozaiklerin üstünde, saydam platformda gezabiliyorlar. Gece ünlü Şanlıurfa sıra gecesindeydik. Bu sayede bazı arkadaşlarımızın, mesela Mustafa Cömert'in halk oyunu yeteneklerini de gözlemleme fırsatımız oldu.

9 Mayıs'ta Şanlıurfa'yı geride bırakıp, Gaziantep yönünde harekete geçtik. Fırat nehri iki ili ayırıyor. Fırat üzerindeki büyük barajlardan biri de GAP-Yedi Küpeli Gelin projesi kapsamındaki Birecik barajı. Birecik'te ana yolu bırakıp, kuzeye döndük ve Halfeti'de baraj üzerinde çok keyifli bir motor gezisine katıldık. Motorumuz geçmiş Asurlular dönemine dayanan Rum kalenin önünden geçip, Savaşan köyüne geldi. Burada mola verdik. Baraj gölü altında kalıp ta sadece minaresi suyun üstüne çıkan ünlü cami büyük ilgi odağıydı. Halfeti dönüşü kelaynak istasyonuna da uğradık. Ama kelaynakları ancak

Halfeti Savaşan köyünde su altındaki caminin minaresi.

uzaktan sürü halinde uçarken görebildik. Anlaşılan kelaynaklar Harran'daki devenin aksine görüntülenmekten pek hoşlanmıyorlar.

Baraj inşaatı sırasında kurtarılan Zeugma mozaikleri Gaziantep'e getirilmiş. Zaten Gaziantep müzesinin adı da Zeugma müzesi olmuş. Gerçi bütün yayınlarda Çingene Kızı mozağından bahsediliyor, ama doğrusu istenirse, Zeugma müzesindeki diğer paha biçilmez mozaiklere haksızlık ediliyor. Müzeden zor ayrıldık. Kale çevresindeki küçük bir kent turu sonrası serbest satımızı baklavacı arayarak geçirdik. Öğleyn fırsatını bulup ta baklavacıya gidenler yaşadı; ama çoğumuz bu zevki ikindiye bırakmıştık ve düş kırıklığına uğradık. Meğer Gaziantep'te baklavacıların çoğu ikin-

di vakti kepenk indiriyorlarmış.

10 Mayıs'ta Hatay yolundaydık. Önce İslahiye civarında, Yesemek heykel atölyesine uğradık. Atölye Hitit İmparatorluğu döneminden kalma. Ismarlanan koca heykellerin kaba hali atölyede tamamlanıyor, daha sonra heykeller ince işçilik için müşterinin ayağına götürülüyormuş. İyi de, o günkü yol durumu ve teknoloji ile on tonluk heykellerin nasıl olup ta sipariş yerine götürüldüğünü hiç anlayamadık.

Bir gelincik tarlasında geçirdiğimiz keyifli birkaç dakikadan sonra, öğle yemeğini Antakya'da yedik ve yemek sırasında Antakya'ya gelecek, programın sadece bu son bölümüne katılan üç arkadaşla hasret giderdik. Öğleden sonra programımızda ezan-çan-hazan birlikteliği vardı. Cami, kilise ve havranın yan yana konuşlandığı bir semti gezip, bir hahamdan brifing aldık. Daha sonra, 17. yüzyılda yapılmış Habib'i Neccar camisini, Dünyanın en eski kiliselerinden Sen Piyer kilisesini ve Hatay müzesini gezdik. Müzede Talassa mozağı ile Suppililiuma

Gaziantep Zeugma Müzesi'nden.

Şanlıurfa Sıra Gecesi.

heykeli en ilgi toplayan buluntulardı. (Ama bu Suppililiuma Büyük Hitit imparatoru değil, Geç dönem Hitit prenslerinden biri).

11 Mayıs'ta dönüş yolculuğuna başladık. İlk durağımız Payas ilçesindeki Sokullu Mehmet Paşa kervansarayıydı. 1574 yılında inşa edilen ve 2013 yılında restore edilen kervansaraya belediyenin bazı birimleri taşınmış. Kervansaray bu sebepten son derece canlı. Daha sonra Osmaniye'nin kuzeyindeki Helenistik dönemden kalan Kastabela – Hierapolis antik yerleşimi gezip, amfiteatrda toplu fotoğraflar çekti.

Öğle saatinde Karatepe Milli parkındaydık. Karatepe ören yerini bir öğretmen bulmuş. Ünlü arkeolog Halet Çambel'in büyük katkılarıyla ayağa kaldırılan Karatepe Milattan önce 8. yüzyılda Geç dönem Hitit prensliklerinden başkenti Adana olan Kue'nin önemli bir sınır kalesiymiş. Çok sayıda kalıntı ve iki dilli kitabeler Hitit yazısının çözülmesinde rol oynamış. Mükemmel taş işçiliğinin yanı sıra, Karatepe'yi çevreleyen Aslantaş baraj gölünün görüntüsü de harika. Gerçi ören yerini gezerken bir parça yağ-

mur yedik, ama değdi.

Adana'ya dönerken bir de Kadiri'deki Ala Camisine uğradık. Fakat, bir manastır olarak inşa edilip Dulkadiroğulları tarafından camiye çevrilen bu binayı restorasyon çalışmaları ve yağmur nedeniyle ancak dışarıdan görebildik.

Adana'ya ancak akşam saatlerinde varabildik. Çeşitli yerlerden,

ertesi günkü plaket dağıtım törenine katılmaya gelen arkadaşlarımız bizi lokantada buldular. Uzaktan gelenleri Adana'da otele bırakıp, Mersin ekibi olarak ertesi günkü plaket töreninde buluşmak üzere, Mersin'e döndük. Geziden o kadar hoşnut kaldık ki, daha şimdiden önümüzdeki yıl yapılacak gezi için planlar yapmağa başladık.

Birecik Baraj Gölü

Çeyrek Dalya; Mavramız, Hasretimiz, Değişen ve Değişmeyenlerimiz

Yahya Can TAC '93

Uzun zamandır duymamıştım bu kelimeyi: “Dalya”. 100 yaşını deviren efsane hocamız Haydar Hoca’dan duydum yıllar sonra. “Dalya zormuş gençler” diye başladı bizlere hitabetine. Önümüz, arkamız, sağımız solumuz dolu, her yaştan abiler, abla-lar kardeşler filan, neşe ve merakla dinlerken hocamızı, şöyle bir baktım; yüzlerimizdeki ortak ifadelerden anlaşıyordu ki, “biz” kelimesinin altını gerçekten dolduran nadir topluluklardandık “biz”. Bom çekmenin ritm hızı yıllar itibariyle değişmiş ve hızlanmıştı ama, salon “bom bom” diye inlerkenki coşku ve gurur aynıydı. Gönül mahzenlerinde öyle iyi saklanmış ki bütün duygular, nasıl anlatayım, anlatması zor... Açığa çıkarken görüp şahit olmanız lazım.

“İnelim “biz”im özelimize madem. 1986 – 1993 arası, çocukluğumuzun en güzel günlerini geçirdik bu tarihi kampüste. İşin güzel yanı, sadece kampüste değil, serviste, okul çayında, halı sahada, karakolda, hamamda, komün hayatını tecrübe ettiğimiz dost evlerde, Kızkalesi’nde (okulu kırdık demeyelim de kafa izinindeydik gibi düşünün) Akabinde, bu yıllarca sinanmış, her türlü zor evreden geçmiş, uzun yolları göze alabilen, mis kokulu reçine sağlamlığı ve keyfinde dostluk ve kardeşlik bağları uzun yıllar devam etti, ediyor.

İşte , geçmiş çeyrek asır. Her birimizin omzunda 70 tane el, o gün terk-i diyar eyledikse de çeyrek asır evvel, gönüller hep birdi, bak onca vakit geçti, o eller hala herbirimizin omuzlarında halen. Daha bunun yarım dalyası var; ömürler vefa etsin yeter ki..

Buluşmayı hepimiz heyecan ve merakla bekledik. Hepimizin içindeki o coşkun ve zaptedilmesi zor çocuklar hiç de mahcup olmayan, bilakis ateşli bir özgüvenle yetişkin bedenlerimizi ele geçirdi ve bu hallet-i ruhiye ile buluşma noktasına aktık. İlk durak nefis bir Akdeniz kenarı lokantasıydı. Öyle hasretmişiz ki bu uzun yıllara arkasını yaslamış samimi , içten ve coşkulu his ve kelam alışverişlerine, gecenin finali 25 yıl öncesinin hılasası gibiydi. Arka (epey arkamızdan) masalardan kalıp mekandan ayrılmak üzere olan beyamcalara gülümseyerek selam çakıp “kusura bakmayın , gürültü oldu biraz” diyen biraderimize amcalardan muzipçe olanının “Yoo, zevkle dinledik” cevabı bizi hem şaşırttı hem de epey güldürdü. O an aklıma müdür muavini odasında time – out cezasını (el atarisi oynayarak) çeken haylazlara şevkat ve sitemle karışık “Yavrum buradaki gibi uslu dursanız ya sınıfta, oraya girince mi gurltu yapıp ortalığı yıkmak aklınıza geliyor, sınıf orası evladım kale arka-

sı tribünü değil” diyen büyüğümüz geldi. Yahu kanı kaynayan, enerjisi ömrünün en şarjlı döneminde yavrucaklar bunlar neticesinde, azıcık ölçü kaçırılmış işte, alırsız gönlünüzü biz yine.

Ertesi gün hepimiz “evimizdeydik” Önce çeyrek asra ithafen hazırlanmış tişörtlerimizi geçirdik hemen üzerlerimize. Fakat bir ayrıntı dikkatimizi çekti, değil uzaktan, yarım metreden bize bakan bir göz bile mezuniyet yılımızın nerede yazdığını farketmiyordu. Gerçi bir çeyrek asır 25 filan ibaresi vardı ama. Matematik ve muhakeme kabiliyetleri ortalamanın çok üzerinde bir kitleyle birlikte olmamıza güvenmişti tasarımcılarımız muhtemelen. Ayrıca 130 yıllık okul tarihinde yıllığı olmayan tek dönem olarak bu ayrıntı kimin umrundaydı? Bizi bilen biliyordu. ‘93 dedin miydi değil okuldaşlar, Tarsus’un en ücra köşeleri bile “biliyoz biz onları, geçen bizim hamama geldilerdi at arabasıyla” diyebilirlerdi.

Çeyrek = 25. 2018 – 25 = 93 sayfa-

sı olarak , tarıfsız bir keyifle (misal, hanımlar için çikolatadan alınan ilk ısırik, beyler için de... Hah, evet, beyler için de buz gibi biranın ilk yudumu diyelim) şekli değişse de özü değişmeyen mekanlarımızı turlamaya başladık. Vuslatı özlemle beklemiş anılarımız, okulun her köşesinden bize önce göz kırıp sonra sarıldılar. Lounge kadar kalabalık, spring fest kadar neşeli, boş derse girmiş sınıf abisi kadar samimi, Stickler kadar sahici ve sağlamdılar. Kana kana su içtiğimiz ters musluklar, okulla ilk tanıştığımız prep alanı, şarkı, türkü, okul marşları eşliğinde oturup eylem yaptığımız artık çimlerle kaplı lise sahası, Kütüphane haline gelip sessizleşen, fakat gözlerinizi kapattığınızda o genç çılgınlığını, sohbetlerini, sevgiliye fıslıdanan seveda dolu sözleri duyabileceğiniz lounge. Gezerken duygu geçişlerimiz öyle hızlı oldu ki, Silifke – Anamur virajları gibi, henüz ardımız bir duygudan ayrılmadan, önümüz bir başkasıyla halvet oluyordu.

Toprakla suyun teması misali bu anlardan sonra, nefis bir yeni binaya buyur edildik plaket töreni için. En eskiden başlayarak, mezunlarımız birer birer arzı endam ettiler büyük bir sahnede, alkışlar, bomlar, marşlar derken, sıra bize geldi çatı. Erken geldi sıra bu sene Dönemimiz adına efsane Karamık Hocamız’dan sınıf plaketimizi alacak olan biraderimiz sahneye “heheyyt, biz daha ölmedik” dercesine bir atladı ki kakhaha tufanı eşliğinde sıkı sıkı sarılıp öpüş-

tüler iki eski dost. Ne andı be...

Yemek alanına varıp şöyle bir oturup yerleştiğimizde, başladı günlük sohbetlerle karışık 86 – 93 külli-yatı. Derken önce hafif bir gitar sesi, arkasından “yetiştim” diyen davul ve bas gitar. Ve işte sahnede 130 yılın imbiğinden süzölmüş enfes bir gelenek: Echo ! Hazırlanan yemekler midemize, Echo kulaklarımıza ziyafet çekerken, 3-4 saat önce tanıştığım okulun 2 sokak arkasındaki künefe ustası , aynı zamanda gitarist, (akşamları da mekanlarda çalışıyor hatta) Sadık Abi’yle kısa ama bir ömürlük taze bir anı doğuran sohbetimiz kulağımda çınladı. “Ben var ya ben” demişti Sadık Usta, “bu sizin Echo’nun öyle hayranıydım ki gençken, kaçak olarak daldım sizin okula, konserlerini dinlerdim her sene”

Hoş sedalar baki kalacak bu kubbede yankılanır, kelimeler yerini tarıfsız huzurlu bir sessiz sohbete bira-

kırken; yüzlerimiz güleç ve çay gibi demli birbirine dönük, gece oldu, geçici bir fasıla olsa da , ayrılık vaktiydi. Fakat ayrılmadık. Hooop, onca yemeğin üzerine doğru işkembeciye. Ama ne işkembe, “ben yemiycem” diyenin bol ekmek, sirke-limon + 1 porsiyon, “tadına bakayım” diyenin 2-3 porsiyon mideye indirdiği bir 93 “biz ayrılmayız” klasiğiydi. “Somethings never change” tişörtlerimizi de yadetmeden olmaz, “somethings never should” Hatta Mersin’e dönen bazılarımız, enfes, peyniri sakız gibi sünen bir künefeyle yaptı finali.

Yaa... İşte böyle dostlar... Ömür ömür dediğin, kundacla kefen arası bir an, nefes almakla bitmiyor, her zerresi olmalı keyif ve sevgiden imal. Siz siz olun, kıymetini bilin bu ezeli ve ebedi bağın. Nice nice yıllara, şairin dediği gibi: “dalya derdi çimde, mutluluk sayan çocukluk” Yaşa, varol TAC! Yaşa, varol ’93!

Kimi zaman 11 yaşında çocuklar, kimi zaman 18 yaşında delikanlılar gibiydik

Mert Uğurses TAC '98

11 Mayıs 2018 gecesini Stickler'ın en üst katında ışıklar yanıyordu ve kampüsün mistik atmosferinde ışıkların yandığı en üst katta TAC'98'den 20 kişi konaklıyordu. Neredeyse 40 yaşına merdiven dayamışız ama o gece kimi zaman 11 yaşında çocuklar, kimi zaman 18 yaşında delikanlılar gibiydik, kısacası TAC 'de geçirdiğimiz yaşlara dönmüştük. Gece boyunca 20 yıl önce öğle teneffüslerinde dinlediğimiz 90 'lı

yılların şarkıları ile nostalji yaparken müziğin coşkusuna kendimizi fazlaca kaptırınca nasıl ol-

du hatırlayamadığım bir şekilde bu 20 kişi bir anda okulun müzik sınıfının içerisindeydik. Echo '98 'den 1-2 kişi vardı ama gerisinin müzikle uzaktan yakından alakası yoktu, fakat gece 1.30 sularında herkes ahenkle ve kendinden geçmiş bir şekilde kulağa fena da gelmeyen müzik yapmaya başladı. Davul, org, darbuka ne bulursak çalışıyorduk. Bu fasıl ne zaman ne şekilde bitecek diye merak ederken uzaktan birisinin müzik sınıfına doğru hızlı ve kararlı adımlar ile yaklaştığını fark ettim. Kampüste konaklayan Amerikalı hocamız haklı olarak gecenin o saatinde dur durak bilmeyen bu garip orkestradan rahatsız olmuştu. Onu da koroya davet etsek de uykusu olduğunu anlayınca müziğimizi sonlandırdık, yoksa kendimizi disiplin kurulunun karşısında bulabilirdik. O sınıfta müzik ve dans anlarında attığımız kahkahaları belki lise yıllarımda bile atmamış olabilirim. İnşallah 30-40-50. yıllarımızda yine çocuklar gibi şen olacağımız yuvamızda sevgili dostlarımla buluşmayı dilerim.

Halim Turhan TAC '85

TAC kültüründe okuduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum

TAC '85 mezunu Halim Turhan'ın Tarsus'dan Japonya'ya uzayan hikayesini sizlerle paylaştık

Röportaj: **Erdoğan Kaynak '63**

■ *Sene 1978. Adana'da yaşayan Halim isminde bir küçük çocuk hedefini koymuş: TAC'de okumak istiyor. O günleri anlatır mısın? TAC'yi aklına kim koydu? Hangi duygularla o günlerde yaşadığın?*

Ben iki okula girmek için hazırlandığımı hatırlıyorum. Anadolu Lisesi ve TAC Okul ve dershanedeki sınav hazırlığının yanı sıra rahmetli annemin beni evde ayriyeten çalıştırdığını hatırlıyorum. İki okulun da sınavlarına girmiştım ve ikisini de

kazanmıştım. Sınav sonucunu bildiren mektubu alan annemin sevinçle bana koştuğunu hatırlıyorum. Ailece çok sevinmiştik. Devlet okulu olan anadolu lisesine göre maddi olarak bizi zorlayacak olmasına rağmen, rahmetli annemin ısrarıyla, ailem TAC de karar kıldı. Bunun için ve özellikle yatılı okuyacağımdan dolayı ben çok mutlu olmuştum.

■ *Ve sınava giriliyor. Halim giriş sınavını kazanıyor. Hayatında yeni*

bir sayfa açılıyor. Yedi yıl sürece bu maratonda yaşanacak ve iz bırakacak anılar, anılar yaşanıyor. O yıllara döndüğünde sende iz bırakan anılardan bahseder misin?

TAC de birçok anim oldu, anlatmakla bitmez. Yatılı okumak ve kendi ayaklarımda üzerinde durmamı sağlayan en büyük hayat tecrübelerimden birisi oldu. Yatılı ve TAC kültüründe okuduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Anılardan aklıma ilk gelenleri rastgele sırala-

mak gerekirse; “Skit Night” lar inanılmaz eğlenceliydi, aramızda ne cevherler varmış dedirtiyordu. Spor, derslerden ayırdığımız zamanlarda en büyük tutkumuzdu. Her tenefüste basket sahasına koşardık, en önce gidenler sahayı kapardı. Akşam yemeklerini yutarcasına yerdik, yine basket sahasına en önce gidip maç yapabilmek için. Basketbolu çok sevdim ancak uzun süre okulun futbol takımının kaleciliğini yaptım. Çok istikrarlı bir kaleci olduğum söylenemez. Ellerimin büyüklüğünden dolayı lakabım “koca elli” kaldı. Tarsus stadında yağmurlu bir günde oynadığımız önemli bir maçta, 1-0 öndeydik ama sonlara doğru havadan gelen bir top ellerimin arasından kayıp gol olmuştu. O zamanlar elime uygun eldiven bulamadığımdan ve pek de sevmediğimden ben eldivensiz kalecilik yapıyordum. Tarsus’dan çıkmamıştık, çok üzülmüştüm. Lounge daki Japon kale ve ef-sane minyatür futbol maçlarımız... Bizim zamanımızda kapalı spor salonu yoktu, ama yağmur çamur demeden tüm spor faaliyetleri aksamadan yapılırdı. Yani sporla yatar-dık sporla kalkardık diyebilirim.

Yatılılık ise ayrı bir tecrübeydi.

Herkesin ortak kaldığı yatakhane de olsun, aksamaları okulda olsun yaşadıklarımız kitap olur. Akşamları kar-nımız acıktığında dışarıdan getirdiğimiz kebabın tadı en güzel yemek-ten daha tatlıydı bizim için.

■ **Hatırlar mısın? Bir tepsi Keleşoğlu baklavası sipariş etmiştiniz. Baklavacı çırağı laboratuvara getirmişti tepsiyi. Ders bitiminde baklava tepsiyi üzerindeki kağıt kaldırılır kaldırılmaz, tepsiye uzanan bir el ve tepside baklava yok!!! Koca tepsi neredeyse boşalmıştı. Ve o el Halim’in eliydi. Ne el ama! Koca bir tepsideki baklavayı bir hamlede tepside kal-dıran devasa bir el. Anlatır mısın o günkü yaşananları? O baklava ne için sipariş edilmişti? Niçin kimya laboratuvarına getirtilmişti?**

Hocam sizinle iddiaya tutuşmuştuk ama inanın ne olduğunu hatırlamıyorum. Ancak baklavayı iki “koca elim”le avuçladığımı ve ardından bütün sınıfın benim arkamdan beni yakalamak için koştuğunu çok iyi hatırlıyorum. Benden sonra tepside elle tutulur bir baklava kalma-mıştı diyor arkadaşlar:)

TAC ‘85 döneminiz oldukça kala-balıktı ve okulumuz sizden sonra ilk

kızlar alınmaya başlandı 1979 yılı itibari ile. Bu radikal değişim sizce nasıl karşılandı?

İlk başlarda çok şaşırmıştık, nasıl olur demiştik ama okula sanki bir çe-ki düzen kattı diye hatırlıyorum.

Tamamen erkek olan grubun mavra, sohbet ve şakaların içeriği doğal olarak belirgin şekilde farklı oluyor.

Biz son erkek gruptuk ancak, uzaktan da olsa bizim yıla mutlaka bir fark yarattığı gerçek.

Ama biz yine de 85 yılı, okulun son erkek mezunları olarak, okulun son kültürünü yaşattığımız için bundan gurur duyuyoruz.

■ **Üniversite sınavında başarılı olmuştunuz dönem olarak. Güzel üniversiteler kazanmıştınız. Birisi de sendin. Mezuniyet sonrasında anlatır mısın?**

Ben ITU Makina Mühendisliği-ni kazandım. Çocukluğumdan beri mühendis olmak isterdim ve kismetmiş öyle oldu. Çok çalışkan bir öğrenci olduğumu söyleyemem ama sorumlu bir öğrenciydim ve derslerden geçmek için elimden geleni yapardım. Altıtan ders bırakmadan dört yılda mezun olmayı başardım.

■ **Otomotiv sektörünün dünya markası olan Toyota’da çalışma maceran nasıl başladı? Bugüne gelene kadar neler yaşadın? Neler yaptın bu sektörde?**

Simdi, çalışmakta olduğum şirketin adı Toyota Boshoku’dur. Adımızdan da anlaşılacağı üzere Toyota grubuna bağlı bir şirkettir. Türkiye de 20 yılı aşkın bir süredir koltuk ve kapı içi paneli gibi otomotiv iç döşeme parçaları üreten firmamız, 25 ülkede faaliyet gösteren global Toyota Boshoku’nun Avrupa’daki önemli üretim üslerinden biri ve ürün çeşitliliği ve üretim hacmi açısından sektörün önde gelen aktörlerinden biriyiz.

Tanışmama gelince şöyle oldu;

1989 yılında son sınıfta okurken fakültenin öğrenci işlerinin önünden geçerken bir ilan gördüm.

İlanda “Japonya’da çalışmak ister misiniz?” yazıyordu. O günlerde Almanya veya Amerika’da yüksek lisans eğitimi yapmak istiyordum.

“Neden Japonya olmasın?” diye düşündüm. O yıl mezun olacaklar arasından seçilen 4 mühendisten biri oldum.

Yurtdışına gitmek istediğim ve çalışmaya başlayacağımdan da dolayı çok mutlu olmuştum.

1989 Kasım, Toyota grubundaki Takanichi şirketinde, teknik dizayn bölümünde iş hayatına atıldım.

Toyota araç koltuk parçalarının teknik tasarımlarını yaptım. Her anlamda dolu dolu geçen 3 senelik Japonya macera ve tecrübesinden sonra 1992 yılı sonunda Türkiye’ye döndüm Sabancı grubunda Toyota Satınalma-Yerlileştirme bölümünde 1 yıl ve Toyota’nın koltuk ve iç döşeme parçalarını üretecek olan Pils’da yaklaşık 1.5 yıl çalıştım.

Toyota fabrikası içinde Pilsa üretim hattını kurduk. Toyota’yla birlikte ilk Corolla’yı 1994 Eylül ayında çıkardık.

Sonra Japonya’yı özlediğimden midir nedir, Japonca okuma ve yazmamı geliştirip Japonya’da çalışmak amacı ile Pilsa’dan 1995 başında ayrıldım. Japonya Nagoya’da 6 ay Japonca dil okulundan sonra, Nagoya International Center da, 1 sene Godwill Ambassador (Dostluk Elçisi) olarak çalıştım, Türkiye’yi tanıttım. O ana kadar hiç tecrübe etmediğim, çok sosyal, harika bir işti, çok keyif aldım. O dönemde eşim Yuriko ile tanıştım ve 1997’de evlendik.

İlk iş tecrübem olan Takanichi’ye eski amirimin yardım ve desteği ile tekrar girdim ve Overseas Business Division’da yurtdışı projelerden sorumlu mühendis olarak çalışmaya başladım. Vietnam’daki Ford ve Çin’deki GM projeleri ile sorumlu mühendis olarak çalıştım.

Bu arada Türkiye’de Pilsa ani bir kararla Otomotiv işini bırakmaya karar verdi ve o sıralar Globaya açılmaya çalışan Takanichi, Türkiye’ye şirket kurup Pilsa’dan işi devraldı. Doğal olarak ondan sonra kendimi Türkiye projesinden sorumlu olarak buldum ve Takanichi Türkiye’nin kuruluşunda yoğun olarak çalıştım.

Takanichi Türkiye’nin kurulumundan sonra aslında Japonya’da

çalışsam da Türkiye ile ilgili bir çok projeye bizzat ilgilendim. Bu arada 2004 yılında Japonya’da firmamız Takanichi, Toyota grubundan Toyota Boshoku ve Araco ile birleşti. Şirketin ismi Toyota Boshoku olarak değişti. Sonrasında 2004 – 2009 yılları arasında Türkiye’de görev aldım. Finans / Muhasebe, İnsan Kaynakları & İdari İşler ve Mühendislik Departmanlarından sorumlu yöneticilik görevinde bulundum. Ardından 2009 yılında Toyota Boshoku Europe Belçika’ya gittim. Belçika’da Kurumsal Planlama sorumluluğunu üstlendim. Yaklaşık 2 yıl Belçika tecrübesinden sonra 2011 yılında Japonya’ya geri döndüm ve 1,5 yıl Toyota Boshoku’nun Sanage Fabrikası’nda karkas üretim bölümünde müdür olarak çalıştım. Üretimde Japoncam iyi olduğundan iletişim sorunum yoktu ancak üretimi hiç bilmiyordum ve üstüne üstlük yabancıydım. Bu yüzden hiç alışık olmadığım bir dönem geçirdim.

Ofiste çalıştığım dönemlerde üretimde çalışanların yaşadığı zorlukların çok farkında olmadığımız için yaptıkları iş kolaymış gibi gelirdi. Üretime gittikten sonra aslında ne kadar zor olduğunu yaşayarak öğrendim. Üretim ortamı ofisten çok farklı. Saniyelerle mücadele edilen bir yer çünkü. Sürekli takip ve koşuşturma gerektiren bir yer üretim. Sadece iş stresi değil insan ilişkileri stresi de vardı. Bir yabancı olarak üretimin yöneticisi olmak çok zordu. Hattan yetişmiş liderler “Bu yabancı mı bize iş öğretecek?” diye bakıyorlardı. Ama iş disiplini ve üretimi öğrenmem adına çok yararlı ve değerli bir süreçti. Sonra 2012 yılında tekrar Türkiye’ye atandım. Su an Toyota Boshoku Türkiye’de başkan ve CEO olarak Türkiye operasyonundan sorumluyum. Adapazarı’nda 2, Düzce’de 1 toplam 3 üretim tesisi ve Arge merkezi olmak üzere yaklaşık 1800 kişinin çalıştığı Türkiye operasyonu, global olarak Toyota Boshoku’nun en büyük operasyon-

lardan birisi. Bir Türk olarak bu operasyonun başında olmaktan gururluyum.

Ancak global bir firmayız, Toyota grubundaki bir şirket olarak Toyota dünyada nerede ise bizde oradayız.

Bu benim içinde geçerli tabii ki, bugün Türkiye'deyim, ancak yarın dünyanın herhangi bir yerinde görev alabilirim.

■ **Dönem arkadaşım Hazım Kantarcı (tac'63) Sabancı Holding'de uzun yıllar başarılı çalışmalar yapmıştı. 1996 yılında Toyotasa'nın başına getirilmişti. O yılın başında Özdemir Sabancı (TAC '59) ve Haluk Görgün (TAC '71) hunharca katledilmişti. Toyota bünyesinde çalışırken gerek Özdemir Sabancı, gerekse Hazım Kantarcı TAC 'li abilerinle görüşüyor muydun?**

Hazım Abimiz otomotivde bizim duayenimiz, kendisi beni hatırlar mı bilmiyorum ancak hem Japonya da hem de Türkiye de tanışma ve görüşme fırsatım oldu.

Japonya'da Takanichi firmamızı ziyarete gelmişti kendisine fabrikayı gezdirmiştim. Türkiye'de Takanichi firması kurulurken Toyotasa'nın başı olarak kendisiyle toplantıda görüşmüştük.

Özdemir Bey'i devamlı şirkette toplantılarda gördüm ama kendisiyle birebir görüşme fırsatım maalesef hiç olmadı.

Haluk Bey Pilsa projesinin liderliğini yaptığı dönem kendisiyle çok kez görüşme fırsatım olmuştu.

Bu iki insanın kaybının maalesef Türkiye otomotiv sanayisine vurulmuş en büyük darbelerden birisi olduğunu düşünüyorum.

■ **Türkiye otomotiv sektörünün geleceğini nasıl görüyorsun, bu sektörde yıllardır çalışan biri olarak? Önder Yol (tac'81) elektrikle çalışan geliştirilmiş otomobil motoru üretti Amerika'da yürüttüğü çalışmaları. TAC'li gençlerimizin birikimlerini çok önemsiyorum bu sektörde. Bildiğin TAC 'li mezunlarımız var mı bu sektörde çalışan?**

Otomotiv sanayisi su anda Türkiye ekonomisinin lokomotifini olduğunu düşünüyorum, yan sanayi de dahil buna. Türkiye'den sadece araç olarak değil, parça olarak da hem sayı hem de çeşit olarak birçok parça Avrupa'ya ihraç ediliyor. Mesela son Rusya-Türkiye krizinde, Rusya'nın gümrüğünü Türk mallarına kapaması sırasında, Türkiye'den parçaların zamanında gelmemesi sebebiyle

Rusya otomotiv sanayi durma noktasına gelmişti.

Bu Türk Otomotiv sanayisinin Avrupa'da ne kadar önemli olduğunun bir göstergesidir.

Biz Toyota Boshoku Türkiye olarak da, Fransa, İngiltere, Polonya, Rusya ve Güney Afrika'ya parça ve ürünler ihraç ediyoruz.

Sektörde tanıdığım TAC'li olarak devamlı kendisiyle görüştüğüm Toyota Türkiye (TMMT) de üst bir mevkide bulunan Alp Osmanoglu'nu (TAC '83) söyleyebilirim.

Benden iki yaş büyük olması sebebiyle okulda abimizdi. Şimdi de o ana sanayi ben de yan sanayi olarak abi-kardeş yakın ilişkemiz devam ediyor.

Türkiye'de üretilmeye başlanan son Toyota CHR modeli üretime girme aşamasında, karşılıklı çok ilişkemiz olmuştur. Birlikte problemlerimizi çözdük.

Şimdi de birlikte kaizen çalışmaları yürütüyoruz.

■ **Biraz da kendinden, yaşamından ve aileden bahseder misin? Japonca dilini yazıp, konuşuyorsundur akıcı bir şekilde, mutlaka. Bizim sülaleye Çin'den bir gelin geldi. Mühendis yeğenim Çin'de görev yapıyor. Çocukları hem Çin'de hem Türkçe konuşuyor, İngilizcenin yanı sıra. Sizde durum nasıl?**

Hafta arası işim icabı Adapazarı'ndayım, ancak hafta sonları ve tatillerde ailemle birlikte zaman geçirebildiğim için biraz sosyal yaşamdan izole yaşıyorum diyebilirim.

Japonca'mın çok iyi olduğunu söyleyebilirim. Sadece konuşma değil, okuma ve yazma dahil.

Telefonda konuştuğum zaman beni bir Japon'dan ayırt edemedikleri çok oluyor.

Hatta bazen özellikle ben yabancıyım demek zorunda kalıyorum.

Esim Yuriko ile Japonya da tanıştım. 1997 yılında evlendik. O zamanlar Japonya da yaşıyordum.

Toplam 13 yıl kadar Japonya da ikamet ettim.

Üç oğlum var, yaşları 14 , 12 ve 9. İstanbul da British International School'a gidiyorlar.

İngilizceleri çok iyi, ama maalesef Türkçeleri çok iyi değil. Boşuna "anadili" dememişler, ana dilleri Japonca.

Evde Japonca konuşuyoruz. Çocukların üçü de basketbolu çok seviyorlar. Ben de çok sevdiğim için her türlü teşvik ediyorum.

Hafta sonları fırsat buldukça onlarla basketbol oynuyorum.

Bu arada, TAC'deki basketbol deneyimim yurtdışında birçok kapıları açmama yardımcı oldu.

Japonya'da veya Belçika'da olsun, zaman ayırabildiğim ölçüde takımlarda amatör olarak basketbol oynadım.

O ülkeyi daha iyi tanımada ve yakın arkadaşlıklar edinmeme çok faydası oldu. Bunu TAC ye borçlu olduğumu özellikle belirtmek isterim.

■ **Dönem arkadaşlarınızla buluşup okul anılarınızı tazeliyor musun? Sınıf arkadaşın Teoman'ın leziz kebablarını yerken, Selahattin Erten'in Gift Shop'ta satılan TAC t-**

shirtlerini giyiyor, Serhan Sevim'e, Bahadır Güllüoğlu'na, Fatih Güne, Kerim Güngör'e, Mahmut Gücük'e, Orhan Demirtürk'e, Semih Atar'a, Selçuk Mısıklı'a, İsmail Okyay'a, Şenol Pak'a, Tarkan Serin'e, Kutlu Saygılı'ya, Engin Yurt'a sağlık check-upını yaptırıyor, Maraba Müslüm Doğru'nun çiftliğine gidip buz gibi ayrırandan içip ferahlıyor musun? Tatile nereye gideyim derken Süha Hatipoğlu'na danışıyor musun? Dikkat ettiysen döneminde ne kadar doktor var!

Bu kadar doktor arkadaşım olduğunu siz söyleyince daha bir farkına vardım. Belirttiğim gibi biraz izole yaşıyorum, hafta arası Adapazarı'nda olduğumdan dolayı İstanbul'a uzağım. İstanbul da yaşayan çok dönem arkadaşımız var, özel ve işten ayırabildiğim zamanlarda fırsat buldukça İstanbul'daki toplantılarımıza katılmaya çalışıyorum. Toplandığımız zamanda sohbet ve mavranın dibini buluyoruz diyebilirim. Bana bu fırsatı verdiğiniz için çok teşekkür ederim. Herkese saygılar, selamlar ve sevgiler

Bu hoş söyleşi için Toyota Boshoku dan Halim'e teşekkür ederken TAC '85 dönemine sevgilerimi iletıyorum.

5. Golden Stickler Film Festivali Ödülleri Sahiplerini Buldu

Okul kültürümüzün ayrılmaz bir parçası haline gelen, öğrencilerimizin sanata olan ilgisini artırmak amaçlı düzenlenen “Golden Stickler Film Festivali” bu sene de başta öğrencilerimizden olmak üzere velilerimiz ve öğretmenlerimizden yoğun bir ilgi gördü. Film Öğretmenimiz Eray Biçer, Aktivite Koordinatörümüz Gülay Damar, TAC’72 mezunumuz Mustafa Emre ve TAC’68 mezunumuz Olcayto Ahmet Tuğsuz ve 11. Sınıf öğrencimiz İ. Efe Çifci tarafından organize edilen ve bu yıl beşincisi düzenlenen festival, 31 Mayıs, 2018 tarihinde büyük bir coşku ile gerçekleşti.

Kırmızı halı töreniyle başlayan Ödül Gecesi, Echo Gold’un eşsiz performansı ile devam etti. Sıra, adayları ve ödülleri açıklamaya geldiğinde seyirciler nefeslerini tuttular. İtinayla ve sanatsal kaygılarla hazırlanmış dokuz filmin yarıştığı gecede 12. sınıf öğrenci-

miz Eliz Erdal'ın yazıp yönettiği ve toplumun kadın imajı üzerinde yarattığı baskıyı anlattığı filmi "Indivudulality", En İyi Film ödülünü aldı. Golden Stickler Film Festivali, En İyi Kurgu ve En İyi Sinematografi ödüllerine yine 12. sınıf öğrencilerimizden Melis Andreaa Demirel ve İnci Ovat'ın "sinestezya" hastalığını konu alan filmleri "Redolent" layık görüldü.

Ödül töreninin ardından kokteyl ile devam eden gecede konuklar, festival için özenle dekore edilmiş Stickler binasının merdivenlerinde hatıra fotoğrafı çekirip filmler hakkında konuşma fırsatı da elde ettiler.

Film festivalinde yer alan tüm öğrencilerimizi kutluyor, başarılı çalışmalarının devamını diliyoruz.

5. Golden Stickler Film Festivali organizasyon komitesinde yer alan 11. sınıf öğrencimiz İ. Efe Çif-

ci'nin festival ile ilgili görüşleri aşağıda yer almaktadır.

"Golden Stickler'ı anlatmaya nasıl başlayabilirim ki? Öncelikle bu festivalin organizasyon komitesinde yer aldığım için kendimi çok şanslı ve mutlu hissediyorum. Özellikle bu festivalin artık okulumuzun bir geleneği haline gelmiş olması daha da güzel. Ayrıca bu festival, benim yaratıcılığımı ve organizasyon becerilerimi bir arada kullanmamı gerektiren bir etkinlik oldu. Hazırladığımız ödül töreni, arkadaşlarım ve öğretmenlerim tarafından görülüp takdir ile karşılandı. Okulumuzun bazı mezunlarıyla ve bu konuda olduk-

ça becerili ve donanım sahibi öğretmenleriyle de çalışarak çok keyifli bir zaman geçirdim. Her şey ilk başta çok fazla gözüксе de en sonunda hayatımda bağlı ve odaklı olmayı öğreten bir süreç oldu. Umarım, bu konferans her sene gelişmeye devam eder. Gelecek seneyi bekleyemiyorum bile! Bana bu fırsatı veren herkese teşekkürlerimi sunuyorum."

Dünyanın bir ucunda TAC buluşması

Bizler ABD'de olduğumuz için Homecoming'e katılamadık, ancak burada mini bir buluşma gerçekleştirdik:-)

Son iki senedir Mentor'lüğünü yaptığım sevgili mentee Elif Korkmaz (TAC 14), ben ve oğlum Nihat'ı Golden, Colorado'da ziyarette gel-

di... Buradan da yirmi dakika mesafedeki Denver'a arkadaşının yanına geçecek...

Elif bu sene Cornell'i bitiriyor, hobilerine de önem veren başarılı ve kıymetli mezunlarımızdan...

(Oğlum Nihat, Denver State Uni. freshman... Ben de O'nu ziyarette gelmiştim, bir süredir buradayım)

*Sevgiler
Zeki Akıllıoğlu '80
Golden, Colorado*

Ali Onur Bilgin TAC '66

Merhabalar, 28 Nisan 2018 Cumartesi günü, Hüseyin Kurtoğulları, TAC '66 sınıf arkadaşımızın bize tahsis ettiği 150 kişilik büyük bir gezi teknesi ile '66 mezunlar grubumuzla bir araya gelip, saat 11:00-17:00 arası, boğaz gezisi yaptık. Bu geziye çocuklarımız ve torunlarımız da, gelebilenler, katıldı. '66 sınıfı olarak, 45. Yıldan itibaren, her yaz bir toplantı yapıyoruz, genelde Bodrum da oluyor ama bu sefer İstanbul da Hüseyin Kurtoğullarının önerisi ile çocuklarımız ve torunlarımızla ilk defa buluştuk. Çok keyifli bir ortam da toplamda 60 kişi olduk, 1-12 yaş arası torunlarımız ile birlikte.

Bizim '66 sınıf listemiz de '59-'60 girişlilerin haricinde '58-'59 girişli olup, ayrıca bizimle devam edememiş ama TAC ruhunu soluyup, kendini TAC li addeden sınıfdaşlarımız gibi '67 mezunu olan geç kalanlar da dahil toplam 54 kişiyiz. 44 kişi olarak mezun olduğumuz sınıfdaşlarımız dan, maalesef kaybettığımız arkadaşlarımız var. Onları rahmetle anarken ,Aptullah Çiftçi oğlu ilk kaybımız oldu, Ata Gökçe, Şanar Hapoğlu, Munis Eldem, Ömer Çalışlar, Can Saydam, Sait Kozacıoğlu, Ayhan Sezer, Mustafa Savatlı, Turhan Bahşiş, Mert Kaplan ve Suphi Gözoğlu, allah hepsinin ruhlarını şad etsin.

Gelelim gezimize, sabah saat 11:00 gibi Kuruçeşme de buluşuldu. Muhammet Kara Kocaeli'nden, Sahim Tekeli Bursa dan, Muhsin Günnaştı ve Taner Akdoğan Bodrum dan, Mustafa Öngay Balıkesir den, Mustafa Danışman ve Mübin Aydın Ankara dan, ben Ali Onur Bilgin Antalya dan olmak üzere eşlerimiz, çocuklarımız ve torunlarımız ile toplandık. Diğerlerimiz İstanbul dan idi. Son anda manileri çıkan Muzaffer Canatan, Hüseyin Kurtoğulları, Ali Özkurt, Rahmetullah İnal ve Ali Cengiz Gürsoy gelemediler.

Toplam katılanların listesi ise: Sera Özbaşar, Cevdet Caner, Hüsamettin Alper, Muhsin Günnaştı, Taner Akdoğan, Seha Sadıklar ve ben '66 lı, ağabeyim Ziyannur Bilgin '62 li, Mustafa Öngay TAC-RA ve Mustafa Danışman '65 li, Vitali Meşulam TAC-RA '66 lı, Saffet Esen, Sahim Tekeli, Nesim Avigdor ve Mehmet Öktem '67 li, Semih Bilgin '68 li olmak üzere mezun olanlar, ve Mahmut Emirmahmutoğlu TAC orta '64, Oral Çalışlar ve Mübin Aydın sınıfdaşlarımız idi.

Hüseyin'in fırında balık buğulaması, benim Antalya' dan bir gün önce toplanmış kokteyl domates, salatalık ve biberlerim, Ali Özkurt'un komşu imlatçıdan Çukurovanın meşhur HALKA tatlısı ve sağolsun '67 mezunu Mehmet Yaltırın Adana dan gönderdiği kendi ürünü çilekler, afiyet ve büyük beğeni ile yenildi.

Genelde masalarda 6 kişilik gruplar olarak oturuldu ve anılı sohbetler yapıldı, sohbet dedim ama asıl MAVRA atıldı, sevgili ve çok saygıdeğer hocamız HAYDAR GÖFER'in tabiri ile.

Katılanlardan MAVRA ve gezi konusunda bir yazı istedim, ilk gelen Sera Özbaşardan oldu: Ali Bilgin'in (sınıfta 6 kişinin adı Ali olunca biz bütün Ali'ler soyadımızla beraber adlandırılırız) bir çağrısı yetti, iki eli kanda olmayanlar eş çocuk ve torunlar, birlikte bu sefer Boğazda Hüseyin Kurtoğullarının Bosphorous Princess isimli teknesi ile bir araya geldik. Bir TAC Spirit yudumlama günü daha gerçekleşti. TAC ruhu bizim için yarım asırdır kıvamını güçlendiren bir tutkal. Şöyle sahneleniyor: karşılaşıldığı an, bir saniye kadar simayı çıkarma, sonra sarılıp öpüşme. Ardından bir kaç dakika beraber olmadığımız zamanın güncellemesi yapılır, sonra belki onlarca yıla varan fasıla olmamışcasına, koyu muhabbete dalma. Bu ruhu nerede benimsedik? Bence bunun kök nedeni kalben paylaştığımız çok sayıda yüce değer, nezih nükte zenginliği ve derin MAVRA kültürü. Union ve Friendship Hall isimleri verilmiş bir mektebin karavanasını yıllarca paylaşmış kişilerden başka bir şey beklemek zor. Umarım sonraki nesiller bu bağları daha da güçlendirir. Ben böyle okuldaşlarım olduğu için çok mutluyum, iyiki varsınız.

TAC '81 MEZUNLARI YAYLA EVİNDE

TEMEL TIRAK TAC '81

Sayın başbakanımız Bülent Esen (namı diğer Kelle) tatil için Amerika'dan Türkiye'ye gelir. TAC özlemi ve aile muhabbetinden sıkılınca bir yolunu bulup 8 Temmuz Pazar günü Antalya'dan 1 geceliğine Adana'ya kaçar. Pazar günü sıcak olunca biz de yaylaya gitme planı yaptık.

İşe bak ki Cevdet Kızılkaya da İstanbul'dan İskenderun'a gidiyordu, Aksaray'da gece molasından sonra sabah klasik ev sahibimiz ve toplanma yerimiz olan Fuat Togo'nun evinde kahve ile gıllık bir mavra için toplandık. Barış Gürsesli ve Aydın Üstok Kelle'mi havaalanından alıp geldiler. Fuat'ın evindeki mavra ve ısrarlarımıza ve de Hısım çok istemesine rağmen İskenderun'a dönmek zorunda kaldı. Kalan 5 kafadar Namrun'a yola düştük. Yolda küçük bir kasap molasında alınan sucuk, dalak ve böbrek sonrasında köy kahvaltısı için Atdağ'ına vardık. Ahmet Uyan da yayladan gelip bize katıldı. Emin Tayar ve Lütfi Arman da Mersin'den geldi lakin Bülent Haşim Yanar Adana'dan bir

türlü gelemeydi, uzun tlf konuşmaları sonunda yönünü Atdağ'ına çevirebildik garibim Pozantı tarafından geldiğinden çatalda sağa döneceğine sola Tarsus yönüne dönmüş. Bu arada biz şahane kahvaltıya (yumurta, sucuk, peynir, zeytin) yumulduk. O da ne Ahmet beni sağına almış az yiyeyim diye basketçiliğini kullanıp bana set kuruyor kamyon yer miyim hemen küçük bir manevra ile sol karşıma aldım ki ne yediğini göreyim, mavra ve gırgır gırla gidiyor bir ara baktım evde kahvaltı yaptığı halde son sucuk parçasına saldıran Ahmet'e küçük bir uyarıyla sucuğu kaptım ki Haşim gelince yesin diye. Anca kahvaltı sonuna yetişen Haşim'e 1 parça sucuk ve kahvaltılık kalırdı. Öğleye doğru tutan alkol krizimizi aşmak için yemek ve rakı eşliğinde muhabbete devam ettik bu arada mekan dolmaya ve de bizim gürültü artınca en rahat nerde takılırsın diye düşünmeye başladık. Aklimıza tabi ki "TAC YAYLA EVİ" geldi. Sağ olsun Betül ablamızın ev sahipliğinde içecek ikramlarıyla öğleden sonraki mavraya Adana'dan Gürhan Öztunç'un katılımıyla de-

vam edildi. Bu arada da acıkmaya başladık. Fuat'ın malikhanesinde hazırlanan humus, lahmacun, pilav, tava ve kavurmadan oluşan küçük bir menü ile 9 TAC '81'li mavra, lokma ve rakıya devam ettik ama Ahmet bilem pes etti, herhalde bizden kalan ile bir bu kadar kişi daha doyardı. Emegi geçen herkes teşekkür ettikten sonra ve fazla rahatsız etmemek ve yorulan Gürhan'ı Adana'ya yolcu ettikten sonra en rahat takılacağımız yer olan "TAC YAYLA EVİ" mavra ve alkole devam için geri döndük. Biraz daha mavradan sonra Emin, Lütfi ve Haşim'i evlerine sepetledikten sonra mavraya devam bu arada uykusu gelen Ahmet ve organizasyon için yorulan Fuat'ı evlerine gönderip Kelle, Barış, Aydın ve ben bahçede yıldızların ve mehtabın altında biraz daha mavra ile devam ettik, sonrasında "aldığın gibi teslim et" prensibine sahip her TAC'li gibi ortalığı temizleyip topladık. Göya alt katta Aydın Ağam (uyku önce kitap okuma alışkanlığı olduğundan (zaten bu alışkanlığı okulda edinse 9 senede bitirmezdi) bizim ısrarlarımızla (göya 3 kişi üst katta korkar-

mış) Kelle'nin yatacağı frenchbed odayı kaptı, Barış'ım orta odada ben ve Kellem diğer odaya geçtik. Bu arada çatıya çıkan kapının kilidi olmadığında maşayı kilit yapıp alt katında lambasını açıp uykuya geçtik. Maşallah Kellem yastığı görünce hafif müzik eşliğinde, Ağam yarım saat kitap okuduktan Barış ve ben daha sonra uykuya daldık. Saat 5 gibi uyanıp aşağıya indikten sonra dışarının hafif puslu havasını görünce üst balkonda kayfemi yudumlarken kendimi muhteşem manzarada anı defterini yazarken buldum. Bu arada Barış'ım bir uyanıp ısrarlarımıza rağmen geri yattı (uyuma özüllü olarak hemen uyanlara acayip hastasıyım(Ayhan abimin deyimiyle) Saat 7 gibi kalkan Kelle'me kahve verdikten sonra Barış kalktı zar zor ağamı kaldırdık ki muhteşem manzarayı hem birlikte yaşadık. Son kontrolleri yaptıktan sonra "MUHTEŞEM TAC YAYLA EVİ'ni" kapattık.

"TAC YAYLA EVİ'ni alan, yenileyen, kullanıma açan herkese teşekkürler, ayrıca benle 45 yıl önce TAC'ye başlayıp önce öğrencilerin sonra mezunların kahrını ve kaprisini çekip bizi toplayan BETÜL ABLA iyi ki varsın biz sensiz ne yapar-

dık... Bence her TAC MEZUNU "YAYLA EVİ'ni ziyaret etsin hatta 8 kişiye kadar ayarlayıp 1 gece kalsın....

Sonra da yola düştük, Yayladan yuvamıza geldik, Nuran abladan yapılan alışveriş ve klasik fotoğraftan sonra tabi ki Betül ablamızı ziyarette gittik ve tekrar teşekkür hatta bir sonraki hafta sonunu rezerve ettim bakalım kimler gelecek.

Zaman hızla geçiyordu artık dönüş yolundaydık . Yenice'de İftade

Ana'nın yerinde sıkma ve ayran molası ile Adana'ya vardık.

Ocak ayında bizi erkenden bırakıp cennete göç eden canımız OĞUZ DİNC'in kabristanına gidip andık.

Uçak saatine 3 saat kalmıştı artık son 2 mermi kaldı; Kaburgacı Cabbar'da yemek ve yol üzerinde Hasan Masat da künefe ve dondurma.

Havaalanı son 36 saatin son durağı.....

Sonraki buluşmaya doğru Kelle'mi uçağa yolcu ettik....

İyi ki anamız babamız bizleri TAC'de okutmuş,

İyi ki TAC'li olup arkadaşlık, paylaşma, öğrenmişiz..

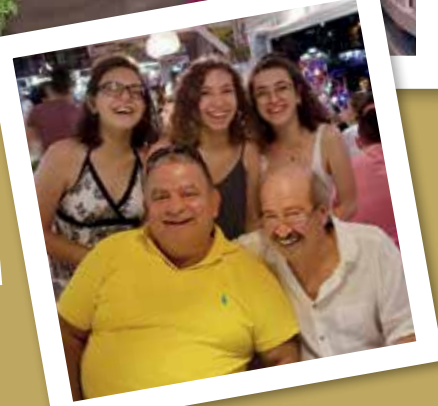

Ankara

Bodrum

Mersin
MayısMersin
Haziran

D&C Atalay Garden Party'de buluştuk

Ankara'daki TAC mezunları olarak, gelenekselleşen Son Cuma, KebAnk, Abdy's Pub buluşmalarımıza 15 Temmuz Pazar günü bir yenisini ekledik.

Bedriye ATEŞ ŞİMŞEK '89

Cengiz Atalay Abimiz (TAC'72) ile eşi Doro'nun, geçen yılın ardından bu yıl da evlerinin bahçesinde verdikleri muhteşem davette, aralarında 30 yılı aşkın dönem farkı bulunanların da bulunduğu mezunlar olarak bir araya geldik.

Bu buluşma; okul yıllarındaki anıları paylaşma, kısacası mavra ve "uluslararası ve bölgesel konularda" görüş alışverişinde bulunma, bir başka deyişle "yine memleketi kurtarma" fırsatını bizlere bir kez daha verdi.

Başka ne yaptık...Bol bol yedik-içtik... Mangalın dışında, birbirinden güzel ve lezzetli yemek, meze ve tatlı çeşitlerinin arasında hak-

sızlığa yol açmamak için burada ne yiyip içtiğimizi saymak istemiyorum; yediğimiz-içtiğimiz bizim olsun! Ama yine de Doro'nun bize sunduğu; tarifi imkansız, lezzetli damağımızda kalan içli köftenin hakkını da teslim etmek zorundayım. "Fevkaladenin fevkinde" idi...

Bu yıl ikincisi düzenlenen "D&C Atalay Garden Party", Ankara Şube Başkanımız Alp Abinin (Bekişoğlu '73) çektiği fotoğraflarla ölümsüzleşirken, Cengiz Abinin bir ara fotoğraf makinesine "el koyarak" çektiği portreler de günün hoş birer anısı oldu.

Biz Atalayların güzel bahçesinde hoş vakit geçirirken, Dünya Kupası final maçı da kaçmadı. Me-

raklılarının maçı izlemesi için, ya da en azından arada bir o anki duruma bakması için içeride televizyon da açıldı. Fransa'nın kupayı kazanması rakibi Hırvatistan'a "gönül veren", ben dahil bazı mezunlarımızı birazcık üzse de "o kadarcık kusur kadı kızında da olurdu..."

Sonuç olarak; enfes yemeklerle karnımız doysa da sohbet yine doyum olmadı.

İlk konuğun gelişinden son konuğun gidişine kadar güler yüzlerini bizden esirgemeyen ev sahiplerimize, bize bu unutulmaz günü yaşattıkları için teşekkürü borç bilirim...

Tarsus SEV'de Mezuniyet Töreni

SEV OKUL İLK ÜÇÜ 1. Kerem Çekiç
2. İdil Tünel 3. Berra Gürsoy

6 Haziran Çarşamba günü düzenlenen mezuniyet töreninde 8. sınıf öğrencileri, hayatlarında bir dönemi kapatıp yeni bir döneme başlamanın heyecanı ve coşkusuyla öğretmenleri ve aileleriyle bir-

likte yaşadılar.

Törene, 2017-2018 eğitim-öğretim yılı akademik kadrosu ile mezun öğrencilerin tanıtıldığı barko-vizyon gösterisi ile başlandı. Bayrak ve flama eşliğinde yapılan yü-

TAC 'li BABALAR ve SEV MEZUNU ÇOCUKLARI

rüyüşün ardından Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi Ruhi KOÇAK, Tarsus Amerikan Koleji ve Tarsus SEV İlköğretim Okulları Baş Danışmanı Andrew Leathwood, Okul Müdürü Ayfer AYDIN ve TAC Mezunlar Derneği Başkanı Ali CERRAHOĞLU kürsüde mezun öğrencilere ve ailelerine hitaben konuşma yaptılar.

Ayfer AYDIN, konuşmasında zorlu bir sürecin sonunda mezun olan öğrencilerin, 130 yıllık bir gelenek ve kültür ışığında bilimsel

düşünceye önem veren ve sanatta duyarlı gençler olarak yetiştiklerini ifade etti. Başarı sıralamasında dereceye giren öğrencilerin de ödüllendirildiği törende, Okul Birincisi Kerem ÇEKİÇ ve Öğrenci Birliği Başkanı Akın Barış GELBUL duygu yüklü konuşmalarıyla okullarına ve arkadaşlarına veda ettiler. Konuşmaların ardından diplomalarını alan ve kep fırlatan öğrenciler, aileleriyle birlikte onlar için hazırlanan kokteylde gönüllerince eğlendiler.

TAC'NİN 130. YILINDA

Mezuniyet Coşkusu

YAZAN: GÜLAY DAMAR (Edebiyat Öğretmeni / Lise Academic Dean)

Tarsus Amerikan Koleji Mezuniyet Töreni, 8 Haziran, Cuma akşamı gerçekleştirildi. "Türkiye İçin liderler, dünya için liderlik" ilkesiyle 130 yıldır eğitim veren Tarsus Amerikan Koleji'nin 2017-2018 dönemi mezunları, düzenlenen coşkulu bir törenle diplomalarını aldı.

TAC öğretmenlerinin ve sonrasında da TAC 2018 mezunlarının tören alanına girişi ile başlayan kutlama, Okul Müdürü Güneli Yüksel'in açılış konuşmasını takiben Okul Başkanını Andrew Leathwood'un paylaşımları ile sürdü. Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi Ruhi Koçak'ın öğrencilere seslenişinin ardından bu özel ve anlamlı günün Misafir Konuşmacısı TAC 1974 mezunu Muhtar Kent'in kürsüye gelip mezunlarla deneyimlerini ve kariyer yolculuğunun önemli noktalarını paylaştı. 47 yıl sonra okuluna gelen Kent, öğrencilerden insan ilişkilerine önem vermelerini, mütevazı olmalarını ve esnek olup tutkularını bulmalarını istedi.

Konuşmalar sonrasında TAC 2018 döneminin akademik olarak ilk üç sırasında yer alan öğrencilere sertifikaları takdim edildi. TAC Mezunlar Derneği Başkanı Dr. Ali Cerrahoğlu'nun aktarımlarıyla yine bu öğrencilere ödüller sunuldu ve Okul Birincisi Hüseyin Kara konuşma yaptı. Bundan

sonra sırada Dr. Ertan Dumanlı Örnek Öğrenci Ödülü vardı. Bu ödülü 11. sınıf öğrencilerinden Erol Kanan Bostan kazandı ve ödülü Muhtar Kent tarafından kendisine takdim edildi. Öğrenci Birliği Bayrak Devir Teslim Töreni, 2018 dönemi Öğrenci Birliği Başkanı Turan Yağcı ile 2019 dönemi Öğrenci Birliği Başkanı seçilen Cevahir Bozkurt arasında gerçekleşti. Mezun öğ-

rencilerin sertifikalarını almalarının ardından Stickler merdivenlerinde coşkuyla atılan keplerin ardından resepsiyona geçildi ve tören sona erdi.

TAC'18 mezunlarını kutluyor ve Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş bir yaklaşımla aldıkları eğitimi yansıtan çağdaş birer birey olmalarını temenni ediyoruz.

Ali Cerrahoğlu TAC Mezunlar Derneği Başkanı

Protokolün değerli üyeleri, Sağlık Eğitim Vakfı, ve Okul yöneticileri, mezunlarımız, öğretmen ve çalışanlarımız, velilerimiz ve çok sevgili TAC 2018 mezunlarımız;

Sizleri, dünyanın dört bir yanındaki mezunlar adına sevgiyle selamlıyorum. Okulumuzun 130. Yılındaki bu özel törende biz de sizinle aynı heyecanı paylaşıyoruz.

"Mezuniyet Törenleri" camiamızın en önemli, en mutlu ve gurur duyduğumuz geleneklerinden birisi. Bu törende sizlere öğrenciliği bitirerek, bir yaşam boyu yer alacağınız mezunlar camiasına "hoş geldiniz" demek için buradayız. Bugünden itibaren her biriniz TAC Mezunlar Derneği'nin birer doğal üyesi oluyorsunuz.

Başta İstanbul ve Ankara olmak üzere eğitimlerinizin devamı için gideceğiniz her yerde abi ve ablalarınız, sizleri tanımak, kucaklamak ve her konuda sahip çıkarak kariyerinizde mentorluk yapmak için sabırsızlıkla bekliyorlar.

Siz de tüm mezun etkinliklerine, aylık yemeklere, Homecoming'e, katılın. Erişim bilgilerinizi mutlaka güncelleyin ki sizlere dergilerimizi, haberlerimizi, davetlerimizi iletebilelim.

Sevgili 2018 mezunları; 1888 yılından bugüne kadar tam 130 yıldır devam eden ekolumuzu burada okuduğunuz süre boyunca siz sürdürdünüz, siz yaşattınız ve siz geliştirdiniz. Büyüklerinizi saydınız, küçüklerinizi sevdiniz, kolladınız. Hepimiz sizlerle gurur duyuyor ve teşekkür ediyoruz.

Sevgili öğretmenlerimiz ve idarecilerimiz sizlere de çok teşekkür ediyoruz. Öğrencilerimizi daima Ata'mızın izinde yürüyen, akademik ve sosyal olarak donanımlı birer dünya vatandaşı olarak sevgiyle ve bilgelikle, en iyi şekilde yetiştir-diniz. Dear our teachers, adminis-

trators and support staff; I want to thank you, on behalf of all alumni, for your leadership and support to our students and traditions.

Sağlık ve Eğitim Vakfımız da, okulumuzun dünyanın en iyi okullarından birisi olarak yaşamını geliştirerek sürdürmesi için büyük ve çağdaş yatırımlar yapıyor. Vakfımıza okulumuza sahip çıktığı ve tüm bu olanakları sağladığı için teşekkür ederiz.

Çocuklarının eğitimlerini her şeyin önüne koyan fedakâr velilerimize, okulumuzun tüm çalışanlarına ve okulumuza her zaman destek vererek sahip çıkan tüm mezunlarımıza da çok teşekkür ederiz.

Mezunlar olarak yöremizde ve ülkemizde başarılı olan öğrencilere eğitim fırsatı sağlamak amacıyla "Bir Tuğla da Sen Koy!" projesi ile burs kaynağı yaratmak için çok çalışıyoruz. Bu gayretle Mezunlar Derneği son on yılda yüzün üzerinde öğrenciye destek verebildi.

Bugün aramızda bulunan sevgili Muhtar Kent abimizin de ay-

nı amaçla kurduğu ve benim de her geçen yıl daha da gelişmesine gururla şahit olduğum, Defne ve Muhtar Kent Vakfıyla da dayanışma içinde; Tarsus, Ayvalık ve dünya arasında bir eğitim köprüsü kurarak pırıl pırıl gençlerin yetişmesine destek verebilmekten de çok mutluyuz. TAC 1971 mezunumuz sevgili Muhtar Kent abimize tüm katkıları için çok teşekkür ederiz.

Bu felsefeyle, bugün mezun olan 2018 döneminin ilk 3 derecesini alan kardeşlerimize verebileceğimiz en anlamlı ödülün, onlar adına ilk "Tuğla Bursu" bağışlarını yaparak birtugladasenkoy.com sayfasında isimlerini ölümsüzleştirmek olacağını düşündük ve öyle yaptık.

Sevgili 2018 mezunları; çok çalıştınız, sınavlara girdiniz. Umarım hepiniz gönlünüze göre sonuçlar alırsınız. Bugün başarıyla mezun olduğunuz için çok mutluyuz. Mezunlar olarak sevincinizi gönülden paylaşıyor ve sizinle gurur duyuyoruz;

Aramıza hoş geldiniz

Günseli Yüksel-graduation 2018

Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın Sayın Üyeleri

Değerli Misafirlerimiz, Sayın Veliler,

Tarsus Amerikan Koleji 2018 dönemi mezuniyet törenimize hoş geldiniz.

Dear teachers, I would like to thank you for all you have done to contribute to the lives of our children. You should be confident that your efforts and all the hard work will pay off. This young group of TAC graduates will be leaders of our country.

Sevgili Öğretmen Arkadaşlarım, Öğrencilerimize katkılarınızdan dolayı teşekkür ediyorum. Emeğinize sağlık.

Değerli Mezunlar,

TAC 2018, aynı okuldan mezun olmaktan gurur duyacağınız, her biri çok özel gençlerden oluşan bir dönem.

Dear Class of 2018

We are proud of your achievements over the years, we are proud of your various accomplishments in not only academic discourse but also various extra-curricular activities.

I am very impressed and happy to say that during your last year in school you have made a crucial change in the culture of our school. You have shown the school community what it is to care, what it is to lead and what it is to be an abi or abla. You have

left behind a very good legacy for the younger students to follow. I am very proud of you.

Life is not easy. Not always will you meet the right people, very often there will be regrets and failures. However, we strongly believe that you have received the education and skills to be able to cope with it all.

And if you are ever in need of a shoulder, you should know that there will always be someone back here, in Tarsus, that will remind you of the power in belonging to the TAC family.

Sevgili TAC 2018 mezunları,

Sizler, bu ülkenin en iyi okullarından birinde eğitim almış ayrıca-

lıklı kişilersiniz. Sizler, birbirlerine güçlü bağlarla bağlı TAC ailesinin üyelerisiniz. Bu gücünüzün getirdiği sorumluluğu unutmayın. Sorumluluğunuz, sadece kendinize ve ailenize değil. Sizlerin, bulunduğunuz toplumlara karşı ve dünyanın daha huzurlu ve iyi bir yer olması için yerine getirmeniz gereken sorumluluklarınız var. Aydın-lık Türkiye Cumhuriyeti'nin sizin vizyonunuza ihtiyacı var. Ülkemiz, sizin katkılarınızla, Ulu Önderimizin gösterdiği hedeflere ulaşacaktır. Unutmayın ki, daimi vazifeniz, Türk istiklâlini, Türk Cumhuriyeti-ni, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Yolunuz açık olsun.

Mr. Leathwood - Commencement AL 2018 TAC

İyi akşamlar,

Tüm özel misafirlerimize ve yeni mezunlarımızın velilerine sıcak bir TAC karşılaşması ile "hoşgeldiniz" diyorum. Mezun olan 2018 Dönemi, sizler özellikle hoşgeldiniz: bu akşam sahnede hepinizi görmek çok güzel.

Bizim için bütün dönemler özel, ama 2018 Dönemi Mezunlarının kalbimde sıcak bir yerleri olduğunu itiraf etmeliyim. Okul Başkanışmanı pozisyonu için görüşmeler yapmak üzere Tarsus'a ilk geldiğimde ve daha sonra Mart ayındaki bir haftalık ziyaretimde, hazırlık sınıfında idiler. Onların "korkmuş preplerden" (benim de ilk ziyaretimde korktuğum kadar) olgun ve kendinden emin genç yetişkinlere dönüşmelerini ve gelişmelerini ilk elden görme fırsatı buldum.

Böyle yetenekli bir grup için ne diyebilirim? Aslında, bu akşam taktığım, üzerimde bulunan iki şeyden bahsetmek istiyorum. "Yaptığımız işi neden yapıyoruz?" sorusu ile bağlantılı olarak.

Bahsedeceğim ilk şey, kravatım. Yakından baktığınızda, basketbol temalı bir kravat olduğunu göreceksiniz. "Neden, yetişkin bir adam, hem de okulun Başkanışmanı, mezuniyet törenine basketbol kravatı takmış?" diyebilirsiniz. Güzel bir soru. Anlamışsınızdır ki, bu kravat benim için çok özel. 31 yıl boyunca Kanada'da basketbol koçuğu yaparken bu kravatı sık sık taktım. 2002 yılında, okulumuz Eyalet A Grubu Kız Basketbol Şampiyonasına (bizim için Türkiye Şampiyonası'nın eşdeğeri) ev sahipliği yaptığında takmıştım, turnuva sonunda takımımız

şampiyonluk unvanını kazandı. Turnuvanın organizatörü olarak, En Değerli Oyuncu kupasını son maçta 38 sayı atan kendi kızıma, Alison'a sunmanın ayrıcalığını yaşadım. O gün bir baba olarak çok gururluydum. Yine 2008 yılında bu kravatı taktım, farklı bir okulda koçuğunu yaptığım başka bir takım yine şampiyonluğu kazanmıştı. Ama bizim açımızdan en önemlisi, bu kravatı 2013 sonbaharında Tarsus Amerikan Koleji'ni ilk ziyaret ettiğim gün takmıştım. Kravatım, bugün mezun ettiğimiz dönemden iki öğrencinin, Rifat ve Metehan'ın ilgisini çekmişti, onun vesilesiyle ortak basketbol sevgimizden bahsetmiştik. Son dört yılda neredeyse her sabah onları okul kapısında karşıladım; basketbol ve hayat hakkında oldukça fazla sohbetimiz oldu. Bu kravatla ilişkili ve öğrencilerle dolu çok fazla harika anı biriktirdim.

Bugün, yüzüğüm hakkında da konuşmak istiyorum. Bu yılın Mart ayında, Günseli Hanım'la birlikte lise erkek basketbol takımımızın sezon final maçını izlemek için Niğde'ye gittik. Cuma akşamı yemekte Rifat'ın ailesi tarafından büyük bir nezaket ve konukseverlikle ağırlandık - tüm oyuncular, antrenörler, veliler ve maçı izleyip takımı desteklemeye gelenlerle birlikte. Akşam yemeği sırasında, Rifat'ın babası Ali Bey, bana bu yüzüğü verdi - biri Rifat, diğer de benim için olmak üzere iki kişiye bu yüzükten yaptığını söyledi. Rifat'a yüzüğü gösterdiğimde, "çünkü her zaman bir bağımız olacak, Mr. Leathwood" dedi. Bu nazik ve önemli jest, beni daha fazla duygulandırmazdı.

Yani, kravat ve yüzük. Bunların benim için anlamı ne? Benim için, bağı temsil ediyorlar - birlikte olmanın, birlikte çalışmanın ayrıcalığını yaşadığım nesillerce öğrencilerle olan bağım ve sürekli ilişki-

le -

rim. Bu sınıftan Rifat ve Metehan'a atıf yapmakla birlikte, döneme baktığımda sonsuza dek hatırlayacağım birçok öğrenciyi görüyorum. Bir öğretmen için, en değerli iltifat daima "hayatımda bir fark yarattınız" sözüdür ve ben, bu muhteşem gruba küçük de olsa bir katkıda bulunduğumu umuyorum. İşte bu yüzden de, eğitimdeki 39 yılımdan sonra bile, yine de her sabaha yağmurlu günlerde bile okul kapısında, öğrenciler ve öğretmenleri, karşılayarak başlıyorum. İşte, yaptığım işi yapma nedenim, seçtiğim mesleği sevmem nedenim de bu. Kravat ve yüzük.

Bu bağ, TAC'yi bu kadar özel yapan şey, aynı zamanda. Yakın zamanda gerçekleşen TAC mezunlar buluşmasında bir 68 mezunu bana "bu okul, insanın hayatını değiştiriyor" demişti. Bütün dönem arkadaşları ile 50 yıl sonrasında bile arkadaşlıklarının devam ettiğini paylaştı. Okulumuzla bir ömür boyu koruduğunuz bu bağ, açılmasından 130 yıl sonra burasının hala önde olmasının bir nedenidir.

Tabii ki hepinize basketbol antrenörü veya öğretmen olmanızı önermiyorum. Bazılarınız zengin ya da ünlü olmak isteyebilir - ben ne zenginim, ne de ünlü. Ama umarım hepiniz bu şeyi bulabilirsiniz - her gün sabah kalkma nedeniniz olacak, benim kadar sevdiğiniz bir kariyer veya iş, "yaptığınız şeyi neden yapıyorsunuz?" sorusuna cevap verebilmenizi sağlayacak şey.

2018 Dönemine sesleniyorum: TAC mezunu olmaktan gurur duyun ve büyük lideriniz, akıl hocanız Atatürk'ün sözlerini her zaman hatırlayın:

"Hayatta en hakiki mürşit, ilimdir" Sizlere uzun ve mutlu bir yaşam diliyorum. Hepinizi seviyorum.

Ertan Dumanlı Örnek Öğrenci Ödülünü Alan Erol Kaan Bostan.

2017-2018 dönemi TAC ilk 3'ü: 1. Hüseyin Kara, 2. Hazal Guyıldar, 3. Ege Demirkıran

TAC mezunu Babalar ve TAC Mezunları Çocukları

TAC kardeşliğini bundan sonra da sürdüreceğim

Okul birincisi Huseyin Kara

5 yılın sonunda ben de mezun olanlar kervanına katıldım. Sizi biraz bu beş yıldan ve okuldan kazandıklarımı anlatmak isterim. Okulun ilk günü abilerle toplantı yapıldı. Onlar anlattıkça dedim ki: tamam o zaman, bulduk 4 yıllık çilemizi. Sonra haftalar haftaları kovalarken ara ara okulumuzun doktoru Dr. Ali Cerrahoğlu Abimle konuşma fırsatları buldum. Aslında abilik ablalık denilen şeyin 5 yıllık lise hayatının ilk 4 yılında abilerimizden çektiğimiz çileler olmadığını o zaman farkettim. Ali Abi TAC mezunuydu ve yıllar sonra okulu na geri dönüp okuluna hizmet etmeye başlamıştı. Ayrıca mezunlar derneğinin önemli bir kademesinde mezunların iletişimini sağlamak ve abilik ablalık dediğimiz kardeşliğin hem abilere hem de kardeşlere faydalı olması için hâlâ uğraş veriyor. Ali Abi bu yazıda sadece kendisini temsil etmiyor, aynı zamanda tüm TAC mezunlarının da bir sembolü.

Ali Abi sayesinde anladım ki bu okuldaki kardeşlik bağı çok kuvvetli. Hangimiz veya hangimizin annesi babası hatırlar-

dı ki lise arkadaşlarının çoğunu. Ya da kaçımız mezun olduktan sonra okulda okumuş biriyle arkadaş olabilirdik eğer bu okulda okumasaydık. Ali Abiyle olan sohbetlerimizde hangi prestijli işten bahsetsek, hangi önemli mevkilerden söz açılrsa bir TAC'li abimiz ya da ablamız orada oluyordu. Ve ne zaman bir konuda yardıma ihtiyacımız olsa, o konuda bilgili ve bize yardım etmek isteyen abi ablalar bulmak hep çok kolay oldu. Bunun en basit örneği kariyer günleridir. Her yıl, merak edilen mesleklerde çalışan ve yardımcı olmaya gönüllü olan 20 kadar mezun abi ablamız oku-

lumuzu ziyaret ediyor. Bize hayatlarında ne gibi zorluklarla karşılaştıklarını ve bu zorlukları bizim nasıl aşabileceğimizi anlatıyorlar. Bunun için sıkışık takvimlerinde bize kocaman bir gün ayırıyorlar.

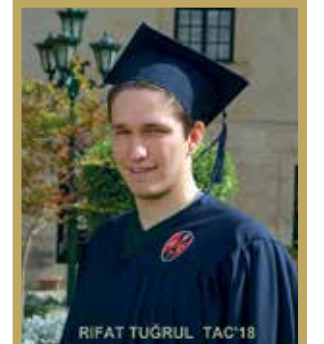
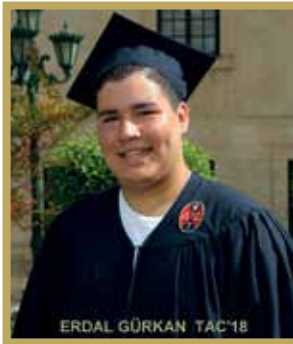
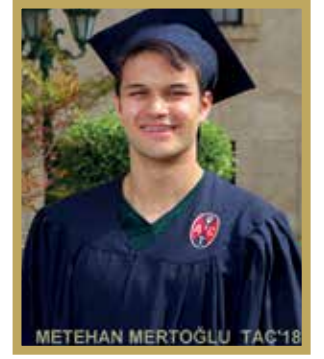
Kuşkusuz, mezunlar arasında bağlarını çok güçlü tutamamış, birbirinden uzaklaşmış insanlar var. Temennim okulumuz mezunlarının hep bir arada ve hep birbirine bağlı kalarak TAC kardeşliğini bundan sonra da sürdürmesi olacaktır. Bu okulda eğitim almamı sağlayan herkese, yani tüm TAC mezunlarına teşekkür ediyor, başarılı bir hayat diliyorum.

Hüseyin Kara, okul birincilik sertifikasını Mr. Leathwood'dan aldı

TAC '2018 MEZUNLARIMIZ ARAMIZA HOŞGELDİNİZ

17. Güner Baykal Basketbol Turnuvası

ALİ ÇEKİÇ TAC '82

Gelenekselleşen Güner Baykal turnuvasının 17.sini 09- 12 Mayıs 2018 tarihleri arasında her zaman olduğu gibi üst seviyede de basketbollarını seyredeceğimiz takımlara ev sahipliği yaptık. Altyapı bazında Türkiye'de en önemli turnuvalardan birisi Güner Baykal turnuvası. Tam da Türkiye şampiyonaları öncesi çok önemli bir hazırlık turnuvası değerini de taşıyor takımlar için.

Basketbol TAC için çok önem-

li geleneklerden bir tanesi, her TAC mezununun eli bir basketbol topuna değmişliği vardır, geçmişimiz ulusal çapta başarılarla dolu. Bu geleneği sürdüreceğ çocuklarımız için de ülkenin önde gelen takımlarıyla oynama fırsatı yaratması açısından önemli bir organizasyon.

Bu vesileyle 2001 yılında elim bir trafik kazasında kaybettiğimiz Güner Baykal abimizin de anısını yadediyoruz, benim açımdan ayrı bir anlamı daha var, yine elim bir trafik kazasında kaybettiğimiz TAC'den sınıf arkadaşım Ali Baykal'ın anısını da yaşatmış oluyoruz.

Bu sene 2003-04 doğumlular için yaptığımız turnuvaya TAC'nin

yanısıra, turnuvanın en başından beri katılan Ankara'dan Türk Telekom ve bu sene ilk defa aramızda olacak olan ODTÜ, Türkiye'nin ve İzmir'in saygın kulübü Karşıyaka, Bursa'dan önemli bir marka olan Tofaş, İstanbul'dan basketbol abidesi Darüşşafaka ve Antalya AGGİK spor kulüpleri Gelenekselleşen Güner Baykal turnuvasının 17.sinde bizlere yine üst seviyede basketbol seyrettirdiler.

17. Güner Baykal Basketbol Turnuvasında ilk 3 şu şekilde oluşmuştur.

1. Türk Telekom
2. Ankara ODTÜ
3. TAC

Turnuvada antrenörler ve hakemlerin oyları ile belirlenen En İyiler:

En iyi Guard

TAC - Efe Murteza
En iyi Forvet
ODTÜ - Sayhan Uras
En iyi Pivot
Darüşşafaka-Enes Doruk Tüzün

MVP

Türk Telekom - Sefa Karadöl
Her yıl okulumuzdan akademik ve sportif anlamda başarılı olan öğrencilerimizden okul yöneticilerimizle birlikte belirlediğimiz ve bu yıl 9. su verilen Necati Güler Örnek Sporcu Öğrenci Ödüllerini alan öğrencilerimiz.

TAC Erkek - Arda Akova
TAC Kız - Beste Özyürekoğlu
SEV Erkek - Mert Efe Aksoy
SEV Kız - Melisa Büyükkelleci-oğlu

Bu çapta bir organizasyonu gerçekleştirmemiz de en büyük desteği yine Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) verdi. Pegasus adına Mehmet Nane '84 ve KAVİ gruba desteklerinden dolayı çok teşekkür ederim. En önemli destekçilerimizden bir tanesi de Çukurova Makina adına Samsa Karamehmet '65 abimize özel teşekkürlerimi iletiyorum. SEPAŞ adına yönetim kurulu üyemiz Ercan Acımiş '90'a desteği için çok teşekkür ediyorum. Destekleri için ayrıca Atako adına Filip Tahinci '87'ye, Menas adına Ferhat Gürüz '95'e teşekkür ederim. Tüm sene boyunca ve turnuva boyunca kahramımızı çeken ve bizi taşıyan Amaç Turizm'e ve her sene destek olan Coca-Cola'ya teşekkür ederim. Bu sene Güner Baykal turnuvasına ilk defa destek olan Berdan Civate ve her zaman bize destek olan Groseri'ye teşekkür ediyorum.

Gerçekleştireceğimiz nice organizasyonlarda görüşmek dileğiyle.

BİR ŞAMPİYONLUK ÖYKÜSÜ...

2017-2018 sezonu boyunca oyuncularımızın hiçbir fedakarlıktan kaçmayarak göstermiş oldukları üstün fiziksel çaba ve mental olarak da her maça final havasıyla kendilerini hazırlamaları paha biçilmez değerdedir.

Bir önceki yıl A kategorisi Türkiye Şampiyonu olmamız ve bunun sonucunda A kategorisi Türkiye şampiyonasına Mersin birincisinin direkt ve 1. Torbadan seri başı olarak katılma hakkı elde etmemiz, bu yıl için omuzlarımıza daha ağır bir sorumluluk yüklemiştir. Bu sorumluluk bilinciyle 2017-2018 sezonunu planladık. Yıllık antrenman planımızın içinde yer alan hazırlık dönemi antrenmanlarına 03.08.2017 tarihinde başladık. Kros koşuları, kuvvet, motorsal gelişim ve fundamentals antrenmanları ile de çalışmalar süreklilik arz etti.

Hazırlık dönemi sonrasında eksikliklerimizi görebilmek, kendimizi test etmek ve takım olabilmek adına ilk sınavımız olan kulübümüzün Ekim ayında düzenlediği Ertan Dumanlı Turnuvasında Konya, Kayseri ve Adana gibi yakın illerden gelen rakiplerimizi yenip, turnuvada namağlup 1. olduk.

Turnuva sonrasında haftanın 5 günü sezon içi antrenmanlarına okulumuzun spor salonunda devam ettik.

Antrenmanlar neticesinde Mersin yerel liginde oynadığımız tüm maçları kazanarak namağlup ŞAMPİYON olduk.

Şampiyonluk sonrası antrenmanlarımıza ara vermeden devam ettik. Bu süreçte U18 takımımızı Antalya'ya götürerek gelişim sağlamaları adına Muratpaşa Belediyesi ve Antalya spor U18 takımları ile hazırlık maçları yapmasını sağladık.

Bu yıl ayrıca ilimizde düzenlenen Büyük Erkekler Liginde U18 Takımımızla katılarak oynanan tüm maçlar sonunda bu ligi de namağlup ŞAMPİYON olarak tamamladık ve EBBL (Erkekler Bölgesel Basketbol Ligi) ye katılım hakkı elde ettik. Türkiye Şampiyonasına uzun bir aranın olması ve takımımızın daha sert ve daha kaliteli maçlar yapması için kulübümüz maddi

ve manevi fedakârlık yaparak bu lige katılmamızı sağladı. EBBL de ilk maçımızı Isparta Belediye Spor Kulübü ile deplasmanda oynadık. Maçın son dakikalarına kadar başa baş mücadele ettiğimiz maçta gerek sakatlık gerekse genç oyuncularımızın telaşlı top kullanmaları sonucunda maçı kaybettik. İkinci maçımızı Muratpaşa Belediyesi ile kendi evimizde oynadık ve farklı kazandık. Üçüncü maçımız EBBL de şampiyon olan Söğütspor

Seramik ile idi. İlk üççeyreğini başa baş oynadığımız maçı son çeyrekte gerek oyuncularımızın gününbirlik seyahat etmeleri sonucu aşırı yorgunluk hissetmeleri ve gerekse rakibimizin tecrübesi bu maçtan mağlup ayrılmamızı etkileyen faktörlerdi. Dördüncü maçımızı Isparta Belediye ile kendi evimizde oynadık. Çok dirençli savunma ve üstün hücum becerisi gösteren takımımız sahadan galibiyetle ayrılmıştır. Beşinci ma-

çımızı Muratpaşa Belediyesi ile deplasmanda oynadık. Başından sonuna katar üstünlük sağladığımız maçta farklı galibiyetle ayrıldık. EBBL de son maçı kendi evimizde Söğütsen Seramikle oynadık ve sahadan mağlubiyetle ayrıldık. Tüm bu maçlar sonucunda takımımız Türkiye şampiyonası için iyi bir hazırlık dönemi geçirmiş oldu.

21-27 Mayıs 2018 tarihleri arasında Sinop ilinde düzenlenen U18 Erkekler Türkiye Şampiyonası için takımımız bir gün öncesinde Sinop iline gitmiştir.

Çekilen kuralar sonucu gurubumuz Zonguldak Belediye , Edremit Belediye Gürespor ve İzmir Büyükşehir Belediye takımlarından oluşmuştur. İlk maçımızda Zonguldak Belediye'yi 91-43 ikinci maçımızda Edremit Belediye Gürespor'u 100-51ve gurubun son maçında İzmir Büyükşehir Belediye'yi normal süresi 63-63 biten maçı da 79-71 kazanarak gurubumuzu lider tamamladık. Bir gün off geçtikten sonra; çeyrek finalde takımımız Teşvikiye Spor ile eşleşmiş ve bu maçtan 87-39 galip ayrılarak yarı finale çıkmıştır. Yarı finalde gurupta oynadığımız İzmir Büyükşehir Belediye'yle yeniden eşleşerek bu maçı da 72-49 gibi bir skorla farklı kazanarak finalde FMV Işık Spor'un rakibi olmuştur. Final maçına finale yakışı bir motivasyonla çıkan takımımız başından sonuna kadar üstün oynadığı maçtan 79-42 gibi farklı bir skorla uzak ara şampiyon olmuştur.

Bu şampiyonada takımımız oyuncularından Doğukan Alkan en iyi forward, Muratcan GÜZELOCAK ise en iyi Pivot ve Faikcan KAŞIKCI asist kralı ve MVP ödülleri almışlardır.

Bu şampiyonada gösterdiği performanstan dolayı takımımız oyuncusu Faikcan KAŞIKCI U18 Milli Takımının 19 kişilik kampına davet edilmiştir.

2017-2018 sezonu boyunca oyuncularımızın hiçbir fedakarlıktan kaçmayarak göstermiş oldukları üstün fiziksel çaba ve mental olarak da her maça final havasıyla kendilerini hazırlamaları paha biçilmez değerdedir. Hedefe giden yolda takım içerisindeki takımdaşlık, aidiyet duygusu birlik ve beraberlik için takımı-

mızdaki her bir oyuncuya ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Oyuncularımızın başarılarının artarak devam etmesini diliyorum. İki yıl üst üste tekrarladığımız bu büyük başarıda destek olan emeği geçen herkese sonsuz teşekkür ederim. Bu şampiyonluklar büyük TAC ailesine hayırlı olsun. Daha nice şampiyonluklarda buluşmak dileğiyle...

Stickler'in Dili Olan Anılar, Duygular

Ulaş Bayraktar TAC '93

Fransızcada Esprit de Corps diye bir mefhum vardır. Kelime kelimesine bedenin ruhu demek olsa da bir topluluğun ortak kuruma ya da amaçlara olan bağlılığını ifade eder. Fransızca bilmesek de biz Tarsuslular için bunu anlamak hiç de zor değil. TAC ruhu dediğimiz anda aslında kastettiğimiz şeyin bir esprit de corps olduğunu biliriz. Bir kuruma, o kurumun değerlerine ve havasını solumuş olanların birbirlerine olan yakınlık ve bağlılıklarının en nadide örneklerinden biridir TAC ruhu.

Artık o ruh sevgili Ali Cerra-
hoğlu'nun her zamanki enerji,
emek ve güler yüzü ile yürüttü-
ğü zorlu bir sürecin sonunda kâ-
ğıda, yazıya bürünmüş halde kar-
şımızda.

Böylece 45 mezun, hoca, ida-

reci 252 sayfada Stickler'in Dili oluyor ve TAC'ye dair akılların-
da, yüreklerinde kalan hatıraları,
duyguları kağıda döküyor.

Neler yok ki Stikler'in bu saye-
de anlattıklarında...

İlkokulu ya da ortaokulu yeni bitirmiş çekinerek okula ilk adı-
mını atmış olanların şaşkınlığı,
heyecanı, hayranlığı var mesela
bol bol. Aynı şekilde son günün
hüznü ve gururu, yıllar sonra yo-
lu tekrar okula düşenlerin hasreti,
tebessümü de var...

Kulakları çınlatılan, ruhu şad
edilen bol bol hoca ve idareci var.
Kah kızılan, kah hayran olunan
ama emekleri ve niyetleri şükran-
la teslim edilen hocalarımız, ida-
recimiz var bu 252 sayfada. Ama
daha önemlisi Hüseyin, Murat,
Ramazan ağalar, ağbiler yani oku-
lun hizmetlileri var. Onların da
hala hatırlanması değil mi biraz
da Tarsus'u özel kılan?

Tarsus'u Tarsus yapanın epey
de Talas olduğu da bu sayfalarda
süzülüp geliyor karşımıza. Bu kay-
naşma daha da güçlü kılıyor belli
ki Stickler'in temsil ettiği ruhu.

Söz konusu Tarsus ise bol bol
mavra, eylem, haşarılık, haylaz-
lık, kopya, kaçış ve bunun netice-
sinde yaşanan disiplin süreçleri,
tepkiler daha büyük eylemler var.
Adaleti de adaletsizliği de çok er-
ken bir dönemde öğrenmenin ve
bunun gereğini yapma sorumlu-
luğunu hissetmenin hatırası var.

Ve Stickler'a ev sahipliği ya-
pan bir kent var bu sayfalarda.
Sokakları, kebabçılar, çorbacıları,
kahvehaneleri, sinemaları ve is-
tasyonu ile Tarsus var.

Ez cümle bir ruh var bunca
hatıradan süzülen.

Ve bu ruh ki, onun sayesinde
biz biz olduk; Sevgili Püren '92nin
ifade ettiği gibi onunla önce bü-
yüdük, sonra özgürleştik...

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz!

*Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını
içinizde hissetmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz...*

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA
TELEFON: 0 530 333 83 99